ISSN 1725-5163

Úřední věstník C 224

Evropské unie

Svazek 49

České vydání

Informace a oznámení

16. září 2006

Oznámení č. Obsah Strana

I *Informace*

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2006/C 224/01 Věc C-4/03: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT) v. Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK) (Bruselská úmluva — Článek 16 bod 4 — Spory, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů — Výlučná příslušnost soudu místa udělení patentu nebo jeho zápisu — Žaloba na prohlášení o neporušení patentu — Otázka platnosti patentu, která je předmětem incidenční námitky) 1

2006/C 224/02 Věc C-539/03: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffmann-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd, F. Hoffmann-La Roche AG, Hoffmann-La Roche Wien GmbH, Roche AB v. Frederic Primus, Milton Goldenberg (Bruselská úmluva — Článek 6 bod 1 — Více žalovaných — Příslušnost soudu místa, kde má bydliště některý z žalovaných — Žaloba pro porušení evropského patentu — Žalovaní usazení v různých smluvních státech — Porušení spáchaná v několika smluvních státech) 1

2006/C 224/03 Věc C-74/04 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Volkswagen AG (Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Článek 81 odst. 1 ES — Distribuce motorových vozidel — Pojem „dohody mezi podniky“ — Důkaz existence dohody) 2

2006/C 224/04 Věc C-119/04: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika (Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora určující nesplnění povinnosti — Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku — Článek 228 ES — Peněžitá sankce — Uznání nabytých práv bývalých lektorů cizího jazyka) 2

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/05	Spojené věci C-295/04 až C-298/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Bitonto – Itálie) – Vincenzo Manfredi v. Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA (C-295/04), Antonio Cannito v. Fondiaria Sai SpA (C-296/04) a Nicolò Tricarico (C-297/04), Pasqualina Murgolo (C-298/04) v. Assitalia SpA (Článek 81 ES — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Pojistné události způsobené motorovými vozidly, plavidly a mopedy — Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti — Navýšení pojistného — Účinek na obchod mezi členskými státy — Právo třetích osob požadovat náhradu utrpěné újmy — Příslušný vnitrostátní soud — Promlčecí lhůta — Náhrada škody s povahou sankce)	3
2006/C 224/06	Věc C-301/04 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. června 2006 – Komise Evropských společenství v. SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, původně UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc. (Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Grafitové elektrody — Článek 81 odst. 1 ES — Pokuty — Pokyny o metodě stanovování pokut — Sdělení o spolupráci — Předložení dokumentů při šetření Komise)	4
2006/C 224/07	Věc C-313/04: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Německo) – Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Mléko a mléčné výrobky — Nařízení (ES) č. 2535/2001 — Novozélandské máslo — Dovozní licenční řízení — Osvědčení Inward Monitoring Arrangement (IMA 1)	4
2006/C 224/08	Věc C-339/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato) – Nuova società di telecomunicazioni SpA v. Ministero delle Comunicazioni, ENI SpA (Telekomunikační služby — Směrnice 97/13/ES — Poplatky za individuální licence)	5
2006/C 224/09	Věc C-346/04: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Robert Hans Conijn v. Finanzamt Hamburg-Nord (Svoboda usazování — Daň z příjmů — Daňové přiznání — Daňové poradenství — Nárok na odpočet nákladů)	5
2006/C 224/10	Věc C-406/04: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgie) – Gérald De Cuyper v. Office national de l'emploi (Volný pohyb a pobyt na území Evropské unie — Příspěvky v nezaměstnanosti — Podmínka skutečného bydliště v tuzemsku)	6
2006/C 224/11	Věc C-432/04: Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 11. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Edith Cresson (Článek 213 odst. 2 ES — Článek 126 odst. 2 AE — Porušení povinností vyplývajících z postavení člena Komise — Odnětí nároku na důchod)	6
2006/C 224/12	Věc C-438/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Mobistar SA v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Odvětví telekomunikací — Univerzální služba a práva uživatelů — Přenositelnost telefonních čísel — Náklady na zavedení v případě přenesení čísla mobilního telefonu — Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22/ES („směrnice o univerzální službě") — Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel — Nákladová orientace cen — Pravomoc regulace vnitrostátních regulačních orgánů — Článek 4 odst. 1 směrnice 2002/21/ES („rámcová směrnice") — Účinná právní ochrana — Ochrana důvěrných údajů)	7

CS

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/13	Věc C-514/04: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – Uroplasty BV v. Inspecteur van de Belastingdienst-Douanedistrict Rotterdam (Sazební zařazení — Sterilní polydimethylsiloxanové vločky — Silikonový elastomer — Pojem „primární forma“ — Lék — Balení — Pojem „přístroj k implantaci do organismu“)	8
2006/C 224/14	Věc C-519/04 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 – David Meca-Medina, Igor Majcen v. Komise Evropských společenství, Finská republika (Kasační opravný prostředek — Pravidla přijatá Mezinárodním olympijským výborem týkající se kontroly dopingu — Neslučitelnost s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže a volného pohybu služeb — Stížnost — Zamítnutí)	8
2006/C 224/15	Věc C-13/05: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social de Madrid) – Sonia Chacón Navas v. Eurest Colectividades SA (Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Pojem „zdravotní postižení“)	9
2006/C 224/16	Věc C-14/05: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – Anagram International Inc. v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — Balóny plněné plynem)	9
2006/C 224/17	Věc C-50/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – Maija T.I. Nikula (Sociální zabezpečení — Krytí dávek v nemoci a mateřství — Výpočet pojistného — Nařízení č. 1408/71 — Právo členského státu zahrnout do vyměřovacího základu pro výpočet pojistného důchod a penzi vyplácené institucí jiného členského státu — Důchodce, který má nárok na důchod a penzi podle právních předpisů dvou členských států)	10
2006/C 224/18	Věc C-61/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo — Výlučné právo udělit svolení k pronájmu a půjčování anebo pronájem a půjčování zakázat — Nesprávné provedení)	10
2006/C 224/19	Věc C-83/05: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amstgericht Freiburg – Německo) – Bernd Voigt (Vytváření vnitřního trhu — Sbližování právních předpisů — Motorová vozidla — Postup schvalování na úrovni Společenství — Směrnice 70/156/EHS — Rozsah — Klasifikace podle technických vlastností typů vozidel — Dopad vnitrostátní právní úpravy upravující podmínky silničního provozu na klasifikaci vozidel)	11
2006/C 224/20	Věc C-89/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords – Spojené království) – United Utilities plc v. Commissioners of Customs & Excise (Šestá směrnice o DPH — Článek 13 B písm. f) — Osvobození hazardních her — Rozsah působnosti — Činnost „call centra“)	11
2006/C 224/21	Věc C-103/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Reisch Montage AG v. Kiesel Baumaschinen Handels GmbH (Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 6 bod 1 — Více žalovaných — Žaloba podaná ve členském státu proti osobě v úpadkovém řízení s bydlištěm v tomto státu a proti dalšímu žalovanému s bydlištěm v jiném členském státu — Nepřípustnost žaloby proti osobě v úpadkovém řízení — Příslušnost soudu, jemuž byla věc předložena, vzhledem k dalšímu žalovanému)	12

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/22	Věc C-191/05: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Zvláště chráněná oblast — Změna bez vědeckého základu)	12
2006/C 224/23	Věc C-214/05 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 – Sergio Rossi SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Sissi Rossi Srl, (Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Slovní ochranná známka „SISSI ROSSI“ — Námitky majitele starší slovní ochranné známky „MISS ROSSI“ — Argumenty předložené poprvé na jednání — Označení důkazů)	13
2006/C 224/24	Věc C-221/05: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja v. Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Irsko, Attorney General (Směrnice 85/433/EHS — Vzájemné uznávání diplomů — Farmaceuti — Uznávání diplomů farmaceutů pracujících v nových lékárnách otevřených pro veřejnost — Dosah diskreční pravomoci členských států)	13
2006/C 224/25	Věc C-231/04: Usnesení Soudního dvora ze dne 11. května 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, Itálie) – Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto (Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Vnější vztahy — Dohoda ES-Maďarsko o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín — Ochrana označení některých vín pocházejících z Maďarska ve Společenství — Zeměpisné označení „Tokaj“ — Výměna dopisů — Možnost užívat pojem „Tocai“ ve výraze „Tocai friulano“ nebo „Tocai italico“ pro označování a obchodní úpravu některých italských vín, zvláště jakostních vín stanovené oblasti („jakostní vína s. o.“), v průběhu přechodného období, které končí dne 31. března 2007 — Vyloučení této možnosti po uplynutí přechodného období — Platnost — Právní základ — Článek 133 ES — Zásady mezinárodního práva týkající se smluv — Články 22 až 24 dohody TRIPS — Ochrana základních práv — Právo vlastnit majetek)	14
2006/C 224/26	Spojené věci C-18/05 a C-155/05: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. července 2006 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Napoli, Commissione tributaria regionale di Firenze – Itálie) – Casa di cura privata Salus SpA v. Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 (Článek 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část B písm. c) — Osvobození od daně — Dodání zboží, které bylo zcela použito na činnost osvobozenou od daně, aniž by zakládalo nárok na odpočet daně)	15
2006/C 224/27	Věc C-172/05: Usnesení Soudního dvora ze dne 12. června 2006 – Ornella Mancini v. Komise Evropských společenství (Kasační opravný prostředek — Úředníci — Místo lékaře- konzultanta — Oznámení o volném místě — Srovnávací přezkum zásluh — Složení výběrové komise — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný)	15
2006/C 224/28	Věc C-233/05: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – V.O.F. Dressuurstal Jespers v. Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/Kantoor Breda van de rijksbelastingdienst (Šestá směrnice o DPH — Smlouva o dílo — Pojem „vyrobené zboží“ — Kůň podrobující se drezúře a tréninku — Vznik daňové povinnosti)	16

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/29	Věc C- 242/05: Usnesení Soudního dvora ze dne 27. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – G. M. van de Coevering v. Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst (Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Volný pohyb služeb — Nájem automobilu v jiném členském státu než státu bydliště — Daň z neregistrovaných vozidel daných k dispozici rezidentům — Podmínky výběru)	16
2006/C 224/30	Věc C-324/05: Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 1. června 2006 – Plus Warenhandelsgesellschaft mbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Přihláška smíšené slovní a obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Turkish power" — Námitky majitelky slovní ochranné známky POWER — Zamítnutí námitek — Zjevně nepřípustný nebo zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek)	17
2006/C 224/31	Věc C-336/05: Usnesení Soudního dvora ze dne 13. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal départemental des pensions du Morbihan – Francie) – Ameur Echouikh v. Secrétaire d'État aux anciens combattants (Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Evropsko-středomořská dohoda ES-Maroko — Článek 65 — Zásada zákazu diskriminace v oblasti sociálního zabezpečení — Vojenský invalidní důchod)	17
2006/C 224/32	Věc C-338/05: Usnesení Soudního dvora ze dne 13. července 2006 – Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio v. Evropský parlament, Rada Evropské unie (Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 2004/2003 — Statut a financování politických stran na evropské úrovni — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřípustnosti — Napadnutelný akt — Procesní způsobilost — Nepřípustnost — Zjevně nepřípustný kasační opravný prostředek)	18
2006/C 224/33	Věc C-208/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. května 2006 – Medion AG v. Hauptzollamt Duisburg	18
2006/C 224/34	Věc C-209/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. května 2006 – Canon Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Krefeld	19
2006/C 224/35	Věc C-256/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 8. června 2006 – Theodor Jäger v. Finanzamt Kusel-Landstuhl	19
2006/C 224/36	Věc C-263/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. března 2006 – Carboni e derivati s.r.l. v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà s.p.a.	19
2006/C 224/37	Věc C-267/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerisches Verwaltungsgericht München (Německo) dne 20. června 2006 – Tadao Maruko v. Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen	20
2006/C 224/38	Věc C-271/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. června 2006 – Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG v. Finanzamt Malchin	20
2006/C 224/39	Věc C-276/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du Travail de Verviers (Belgie) dne 26. června 2006 – Mamate El Youssfi v. Office national des pensions	21
2006/C 224/40	Věc C-280/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 27. června 2006 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Ente Tabacchi Italiani – Eti SpA Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA	21

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/41	Věc C-281/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 28. června 2006 – Hans-Dieter a Hedwig Jundt v. Finanzamt Offenburg	22
2006/C 224/42	Věc C-296/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itálie) dne 3. července 2006 – Telecom Italia SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni	22
2006/C 224/43	Věc C-304/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. července 2006 Eurohypo AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 3. května 2006 ve věci T-439/04, Eurohypo AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	22
2006/C 224/44	Věc C-305/06: Žaloba podaná dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	23
2006/C 224/45	Věc C-307/06: Žaloba podaná dne 14. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo	24
2006/C 224/46	Věc C-310/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 14. července 2006 – F. T. S. International BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane West	25
2006/C 224/47	Věc C-314/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation dne 20. července 2006 – Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) v. Administration de douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)	25
2006/C 224/48	Věc C-315/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Veroias (Eidiki diadiaksia) Řecko dne 7. června 2006 – Georgios Diamantis a další v. FANCO A.E.	25
2006/C 224/49	Věc C-316/06: Žaloba podaná dne 20. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko	26
2006/C 224/50	Věc C-319/06: Žaloba podaná dne 20. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	26
2006/C 224/51	Věc C-323/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2006 Theodorosem Kallianosem proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 17. května 2006 ve věci T-93/04 (Kallianos v. Komise)	27
2006/C 224/52	Věc C-324/06: Žaloba podaná dne 24. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	28
2006/C 224/53	Věc C-325/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. července 2006 Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 10. května 2006 ve věci T-279/03, Galileo International Technology LLC a další v. Komise Evropských společenství	28
2006/C 224/54	Věc C-326/06: Žaloba podaná dne 25. července 2006 – Komisí Evropských společenství v. Španělské království	29
2006/C 224/55	Věc C-327/06: Žaloba podaná dne 26. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	29

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/56	Věc C-330/06: Žaloba podaná dne 27. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko	30
2006/C 224/57	Věc C-332/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2006 Řeckou republikou proti rozsudku vydanému dne 20. června 2006 ve věci T-251/04, Řecká republika v. Komise	30
2006/C 224/58	Věc C-333/06: Žaloba podaná dne 28. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Švédské království	31
2006/C 224/59	Věc C-339/06: Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	31
2006/C 224/60	Věc C-133/04: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. června 2006 – Španělské království v. Rada Evropské unie	31
2006/C 224/61	Věc C-78/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Livorno – Itálie) – Umberto Gentilini v. Dal Colle Industria Dolciaria SpA	32
2006/C 224/62	Věc C-139/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. června 2006 – Španělské království v. Rada Evropské unie	32
2006/C 224/63	Věc C-209/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika	32
2006/C 224/64	Věc C-253/05: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království	32
2006/C 224/65	Věc C-272/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Trestní řízení proti Werneru Brouwensovi	32
2006/C 224/66	Věc C-308/05: Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království	32
2006/C 224/67	Věc C-309/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 (žádost o předběžné otázce Tribunale Civile di Bergamo – Itálie) – D.I.A. Srl, v likvidaci v. Cariere Paolo Pigna SpA	33
2006/C 224/68	Věc C-351/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 31. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Estonská republika	33
2006/C 224/69	Věc C-355/05: Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 16. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko	33
2006/C 224/70	Věc C-463/05: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království	33
2006/C 224/71	Věc C-51/06: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 – (žádost o předběžné otázce Tribunale di Livorno – Itálie) – Alberto Bianchi v. De Robert Calzature Srl	33
2006/C 224/72	Věc C-89/06: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	33

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2006/C 224/73	Věc T-253/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Ayadi v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Pravomoc Společenství — Zmrazení prostředků — Zásada subsidiarity — Základní práva — *Ius cogens* — Soudní přezkum — Žaloba na neplatnost“)	34
2006/C 224/74	Věc T-247/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2006 – Torres v. OHIM-Bodegas Muga (Torre Muga) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Torre Muga — Národní a mezinárodní slovní starší ochranné známky TORRES — Nebezpečí záměny — Porušení práv obhajoby“)	34
2006/C 224/75	Věc T-323/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. července 2006 – La Baronia de Turis v. OHIM – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LA BARONNIE — Starší národní slovní ochranná známka BARONIA — Důkaz užívání starší ochranné známky — Důkazy předložené poprvé až u odvolacího senátu — Přípustnost — Rozsah přezkumu prováděného odvolacími senáty — Články 62 a 74 nařízení (ES) č. 40/94“)	35
2006/C 224/76	Věc T-413/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Shandong Reipu Biochemicals v. Rada („Dumping — Dovoz parakresolu pocházejícího z Číny — Určení vypracované běžné hodnoty — Započtení nákladů na vedlejší produkty — Povinnost přezkumu Komisí a Radou“)	35
2006/C 224/77	Věc T-49/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Hassan v. Rada a Komise („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Zmrazení prostředků — Základní práva — *Ius cogens* — Soudní přezkum — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“)	36
2006/C 224/78	Věc T-165/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Vounakis v. Komise („Úředníci — Zpráva o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2001/2002 — Nepříslušnost hodnotitele odvolání — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost odůvodnění“)	36
2006/C 224/79	Věc T-221/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. července 2006 – Belgie v. Komise („EZOZF — Schválení účetní závěrky — Plodiny na orné půdě — Kontrola ploch založená na systému leteckého ortografického zobrazování (SLZ) — Rozdíl mezi prohlášenou plochou a plochou vyplývající ze systému SLZ — Správní kontrola a kontrola na místě — Škoda pro EZOZF“)	37
2006/C 224/80	Věc T-225/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Itálie v. Komise („Strukturální fondy — Financování iniciativ Společenství — Změna orientačních rozdělení — Výkon pravomocného soudního rozhodnutí — Zrušující rozsudek“)	37
2006/C 224/81	Věc T-252/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2006 – Caviar Anzali v. OHIM-Novomarket (Asetra) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ASETRA — Starší národní a mezinárodní obrazová ochranná známka CAVIAR ASTARA — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Zamítnutí námitek z důvodu, že ve stanovených lhůtách nebyly předloženy dokumenty — Důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem — Přípustnost — Rozsah přezkumu prováděného odvolacími senáty — Články 62 a 74 nařízení (ES) č. 40/94“)	38

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/82	Věc T-277/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Vitakraft-Werke Wührmann v. OHIM – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství VITACOAT — Starší národní slovní ochranné známky VITAKRAFT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)	38
2006/C 224/83	Věc T-285/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Andrieu v. Komise („Úředníci — Žaloba na neplatnost — Zpráva o vývoji služebního postupu — Práva obhajoby — Žaloba na náhradu škody — Nepřípustnost“)	39
2006/C 224/84	Věc T-373/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. července 2006 – Fries Guggenheim v. Cedefop („Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání — Pracovní místa ředitelů oblastí — Obsazení pracovních míst na základě přeřazení — Neuskutečnění výběrového řízení“)	39
2006/C 224/85	Věc T-464/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – IMPALA v. Komise („Hospodářská soutěž — Nařízení (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutí prohlašující fúzi za slučitelnou se společným trhem — Trh s hudebními nahrávkami a trh s hudbou přístupnou prostřednictvím internetu — Existence kolektivního dominantního postavení — Riziko vytvoření kolektivního dominantního postavení — Podmínky — Transparentnost trhu — Odrazující prostředky — Odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“)	39
2006/C 224/86	Věc T-97/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Rossi v. OHIM – Marcorossi (MARCOROSSI) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MARCOROSSI — Dřívější vnitrostátní a mezinárodní slovní ochranná známka MISS ROSSI — Dřívější slovní ochranná známka Společenství SERGIO ROSSI — Důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny“)	40
2006/C 224/87	Věc T-417/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. července 2006 – Endesa v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Trh s elektřinou — Rozhodnutí, kterým bylo stanoveno, že spojení nemá význam pro celé Společenství — Výpočet obratu — Účetní pravidla — Úpravy — Důkazní břemeno — Práva obhajoby“)	40
2006/C 224/88	Věc T-108/01: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Free Trade Foods v. Komise („Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Cukr s kumulací původu ES/ZZÚ — Ochranné opatření — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	41
2006/C 224/89	Věc T-202/01: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Free Trade Foods v. Komise („Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Cukr s kumulací původu ES/ZZÚ — Ochranné opatření — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	41
2006/C 224/90	Věc T-167/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Établissements Toulorge v. Parlament a Rada („Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Prodej krmných směsí určených pro zvířata — Skutečná újma“)	42
2006/C 224/91	Věc T-311/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. června 2006 – Nürburgring v. Parlament a Rada („Žaloba na neplatnost — Směrnice 2003/33/ES — Reklama a sponzorství ve prospěch tabákových výrobků — Zákaz sponzorství akcí nebo činností, které zahrnují několik členských států — Aktivní procesní legitimace — Nepřípustnost“)	42
2006/C 224/92	Věc T-321/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Juchem a další v. Parlament a Rada („Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Prodej krmných směsí určených pro zvířata — Skutečná újma“)	43

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/93	Věc T-136/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Freiherr von Cramer-Klett a Rechtlerverband Pfronten v. Komise („Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2004/69/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)	43
2006/C 224/94	Věc T-137/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Mayer a další v. Komise („Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2004/69/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)	44
2006/C 224/95	Věc T-110/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. června 2006 – Itálie v. Komise („Ptačí chřipka — Výjimečná opatření přijatá na podporu trhu s vejci — Neexistence výjimečných opatření na podporu trhu s drůbežím masem — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)	44
2006/C 224/96	Věc T-150/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Sahlstedt a další v. Komise („Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2005/101/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v boreální biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)	45
2006/C 224/97	Věc T-357/05: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 5. července 2006 – Comunidad Autónoma de Valencia v. Komise („Fond soudržnosti — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřípustnost“)	45
2006/C 224/98	Věc T-416/05 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 26. června 2006 – Olympiakes Aerogrammes v. Komise („Předběžné opatření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Státní podpory — Naléhavost“)	46
2006/C 224/99	Věc T-11/06 R: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Romana Tabacchi v. Komise („Předběžné opatření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Hospodářská soutěž — Zaplacení pokuty — Bankovní záruka — *Fumus boni juris* — Naléhavost — Vážení zájmů — Částečný a podmíněný odklad“)	46
2006/C 224/100	Věc T-178/06: Žaloba podaná dne 28. června 2006 – Bavaria v. Rada	46
2006/C 224/101	Věc T-179/06: Žaloba podaná dne 7. července 2006 – Komise v. Burie Onderzoek en Advies	48
2006/C 224/102	Věc T-193/06: Žaloba podaná dne 12. července 2006 – Télévision Française 1 v. Komise	48
2006/C 224/103	Věc T-200/06: Žaloba podaná dne 26. července 2006 – IBERDROLA v. Komise Evropských společenství	49
2006/C 224/104	Věc T-201/06: Žaloba podaná dne 1. srpna 2006 – Gerson v. OHIM (Paint filter)	49
2006/C 224/105	Věc T-202/06: Žaloba podaná dne 31. července 2006 – Select Appointments v. OHIM – Manpower (TELESELECT)	50
2006/C 224/106	Věc T-203/06: Žaloba podaná dne 1. srpna 2006 – Eurostrategies v. Komise	51
2006/C 224/107	Věc T-204/06: Žaloba podaná dne 3. srpna 2006 – Delta Protypos Viomichania Galaktos v. OHIM – Kraft Foods Schweiz Holding (milko ΔΕΛΤΑ)	51
2006/C 224/108	Věc T-208/06: Žaloba podaná dne 8. srpna 2006 – Quinn Barlo a další v. Komise	52

CS

(Pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 224/109	Věc T-326/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Kotug International a další v. Komise	53
2006/C 224/110	Věc T-327/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Muller Marine a další v. Komise	53
2006/C 224/111	Věc T-328/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Smit Harbour Towage Rotterdam v. Komise	53
2006/C 224/112	Věc T-329/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – URS Nederland v. Komise	53
2006/C 224/113	Věc T-330/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Wagenborg v. Komise	53
2006/C 224/114	Věc T-340/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Wijsmuller v. Komise	53
	II *Přípravné akty*	
	. . . . .	
	III *Oznámení*	
2006/C 224/115	Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 212, 2.9.2006	54

CS

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT) v. Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK)

(Věc C-4/03) ([1])

(Bruselská úmluva — Článek 16 bod 4 — Spory, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů — Výlučná příslušnost soudu místa udělení patentu nebo jeho zápisu — Žaloba na prohlášení o neporušení patentu — Otázka platnosti patentu, která je předmětem incidenční námitky)

(2006/C 224/01)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT)

Žalovaná: Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberlandesgericht Düsseldorf – Výklad čl. 16 bodu 4 Bruselské úmluvy – Výlučná příslušnost „pro řízení, jejichž předmětem je ... platnost patentů“ – Zahrnutí či nezahrnutí žaloby směřující k tomu, aby bylo konstatováno porušení (nebo neporušení) patentu, kdy v průběhu řízení účastník řízení uplatňuje neplatnost patentu

Výrok

Článek 16 bod 4 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění naposledy změněném Úmluvou ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, musí být vykládán v tom smyslu, že se pravidlo o výlučné příslušnosti, které stanoví, týká všech sporů o zápis nebo platnost patentu, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby nebo námitky.

([1]) Úř. věst. C 55, 8. 3. 2003.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffmann-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd, F. Hoffmann-La Roche AG, Hoffmann-La Roche Wien GmbH, Roche AB v. Frederic Primus, Milton Goldenberg

(Věc C-539/03) ([1])

(Bruselská úmluva — Článek 6 bod 1 — Více žalovaných — Příslušnost soudu místa, kde má bydliště některý z žalovaných — Žaloba pro porušení evropského patentu — Žalovaní usazení v různých smluvních státech — Porušení spáchaná v několika smluvních státech)

(2006/C 224/02)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffmann-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd, F. Hoffmann-La Roche AG, Hoffmann-La Roche Wien GmbH, Roche AB

Žalovaní: Frederic Primus, Milton Goldenberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad čl. 6 bodu 1 Bruselské úmluvy – Více žalovaných – Žaloby pro porušení evropského patentu podané proti společnostem usazeným v různých evropských státech – Příslušnost soudu místa, kde má sídlo jedna ze společností

Výrok

Článek 6 bod 1 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění naposledy změněném Úmluvou ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije v rámci řízení o porušení evropského patentu, ve kterém je obviněno několik společností usazených v různých smluvních státech ze skutků, kterých se dopustily na území jednoho nebo několika z těchto států, a to ani v případě, že uvedené společnosti patřící k téže skupině jednaly totožným nebo podobným způsobem, v souladu se společnou politikou, která byla vypracována jedinou z nich.

([1]) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Volkswagen AG

(Věc C-74/04 P) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Článek 81 odst. 1 ES — Distribuce motorových vozidel — Pojem „dohody mezi podniky" — Důkaz existence dohody)

(2006/C 224/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka): Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls, zmocněnec, H.-J. Freund, advokát)

Další účastník řízení: Volkswagen AG (zástupci: R. Bechtold a S. Hirsbrunner, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu), ze dne 3. prosince 2003, Volkswagen v. Komise (T-208/01), který se týká zrušení rozhodnutí Komise 2001/711/ES ze dne 29. června 2001, v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (Věc COMP/F-2/36.693 – Volkswagen) (Úř. věst. L 262, s. 14) – Působení společnosti Volkswagen na její německé autorizované prodejce v rámci prodeje nového modelu „Volkswagen Passat Variant".

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Komisi Evropských Společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-119/04) ([1])

(Nesplnění povinnosti státem — Rozsudek Soudního dvora určující nesplnění povinnosti — Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku — Článek 228 ES — Peněžitá sankce — Uznání nabytých práv bývalých lektorů cizího jazyka)

(2006/C 224/04)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a L. Pignataro, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Braguglia, zmocněnec, M. Fiorilli, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Článek 228 ES – Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 26. června 2001 ve věci C-212/99 – Porušení článku 48 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 39 ES) – Uznání nabytých práv bývalých lektorů cizího jazyka – Návrh na stanovení penále

Výrok

1) *Italská republika tím, že k datu, ke kterému uplynula lhůta stanovená v odůvodněném stanovisku, nezajistila uznání nabytých práv bývalým lektorům cizího jazyka, kteří se stali jazykovými spolupracovníky a odborníky, kteří jsou rodilými mluvčími, zatímco takové uznání bylo zaručeno všem vnitrostátním pracovníkům, neuplatnila všechna opatření, která vyplývají z rozsudku ze dne 26. června 2001, Komise v. Itálie (C-212/99), a tím nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 228 ES.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 106, 30.4.2004

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Bitonto – Itálie) – Vincenzo Manfredi v. Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA (C-295/04), Antonio Cannito v. Fondiaria Sai SpA (C-296/04) a Nicolò Tricarico (C-297/04), Pasqualina Murgolo (C-298/04) v. Assitalia SpA

(Spojené věci C-295/04 až C-298/04) [1]

(Článek 81 ES — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Pojistné události způsobené motorovými vozidly, plavidly a mopedy — Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti — Navýšení pojistného — Účinek na obchod mezi členskými státy — Právo třetích osob požadovat náhradu utrpěné újmy — Příslušný vnitrostátní soud — Promlčecí lhůta — Náhrada škody s povahou sankce)

(2006/C 224/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Bitonto

Účastníci původního řízení

Žalobci: Vincenzo Manfredi (C-295/04), Antonio Cannito (C-296/04), Nicolò Tricarico (C-297/04), Pasqualina Murgolo (C-298/04)

Žalované: Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA , Fondiaria Sai SpA , Assitalia SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Giudice di pace di Bitonto – Výklad článku 81 ES – Jednání ve vzájemné shodě mezi italskými a zahraničními pojišťovacími společnostmi vykonávajícími činnost v Itálii týkající se pojistných smluv na automobily a mopedy – Výměny informací za účelem umožnit navýšení pojistného v rámci pojištění občanskoprávní odpovědnosti, které není odůvodněno tržními podmínkami

Výrok

1) *Kartelová dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě, jako jsou kartelová dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě v původním řízení, mezi pojišťovacími společnostmi spočívající ve vzájemné výměně informací, které umožňují navýšení pojistného v rámci pojištění občanskoprávní odpovědnosti týkající se pojistných událostí způsobených motorovými vozidly, plavidly a mopedy, jež není odůvodněno podmínkami trhu, které porušují vnitrostátní pravidla o ochraně hospodářské soutěže, mohou rovněž porušovat článek 81 ES, pokud s přihlédnutím k vlastnostem relevantního vnitrostátního trhu existuje dostatečný stupeň pravděpodobnosti, že dotčená kartelová dohoda nebo dotčené jednání ve vzájemné shodě mohou mít přímý, nebo nepřímý, skutečný, nebo potenciální vliv na poskytování tohoto pojištění v dotčeném členském státě subjekty usazenými v jiných členských státech a že tento vliv není zanedbatelný.*

2) *Článek 81 ES musí být vykládán v tom smyslu, že každá osoba je oprávněna uplatňovat neplatnost kartelové dohody nebo jednání zakázaných tímto článkem a, pokud existuje příčinná souvislost mezi takovou dohodou nebo jednáním a utrpěnou újmou, požadovat náhradu této škody.*

V nepřítomnosti právní úpravy Společenství v této oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby upravil procesní podmínky výkonu tohoto práva, včetně podmínek použití pojmu „příčinná souvislost“, za předpokladu, že jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

3) *V nepřítomnosti právní úpravy Společenství v této oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby určil soudy příslušné k rozhodování o žalobách na náhradu škody na základě porušení pravidel hospodářské soutěže Společenství a upravil procesní podmínky těchto řízení, za předpokladu, že dotčená ustanovení nejsou méně příznivá než ta, která se týkají obdobných žalob na náhradu škody na základě porušení vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže a že uvedená vnitrostátní ustanovení v praxi neznemožňují nebo nadměrně neztěžují výkon práva na náhradu škody způsobené kartelovou dohodou nebo jednáním zakázanými článkem 81 ES.*

4) *V nepřítomnosti právní úpravy Společenství v této oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby upravil promlčecí lhůty pro požadování náhrady škody způsobené kartelovou dohodou nebo jednáním zakázanými článkem 81 ES, za předpokladu, že jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.*

V tomto ohledu přísluší vnitrostátnímu soudu ověřit, zda vnitrostátní pravidlo, na základě kterého promlčecí lhůta pro požadování náhrady škody způsobené kartelovou dohodou nebo jednáním zakázanými článkem 81 ES počíná běžet dnem, kdy k zakázané kartelové dohodě nebo jednání došlo, zvláště pokud toto vnitrostátní pravidlo rovněž stanoví krátkou promlčecí lhůtu, která nemůže být přerušena, v praxi znemožňuje nebo nadměrně ztěžuje výkon práva požadovat náhradu utrpěné újmy.

5) *V nepřítomnosti ustanovení Společenství v této oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby určil kritéria umožňující vymezit rozsah náhrady škody způsobené kartelovou dohodou nebo jednáním zakázanými článkem 81 ES za předpokladu, že jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.*

V souladu se zásadou rovnocennosti tedy, pokud může být v rámci vnitrostátních žalob obdobných žalobám založeným na pravidlech hospodářské soutěže Společenství přiznána zvláštní náhrada škody, jako je exemplární nebo represivní náhrada škody, musí být možné ji rovněž přiznat v rámci posledně uvedených žalob. Právo Společenství však nebrání vnitrostátním soudům, aby dbaly na to, aby ochrana práv zajištěných právním řádem Společenství nevedla k bezdůvodnému obohacení oprávněných osob.

Krom toho ze zásady efektivity a z práva každé osoby požadovat náhradu škody způsobené smlouvou nebo jednáním, které mohou omezit nebo narušit hospodářskou soutěž, vyplývá, že osoby, které utrpěly újmu, musí mít možnost požadovat náhradu nejen skutečné škody (damnum emergens), ale i ušlého zisku (lucrum cessans), jakož i zaplacení úroků.

([1]) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. června 2006 – Komise Evropských společenství v. SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, původně UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc.

(Věc C-301/04 P) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Grafitové elektrody — Článek 81 odst. 1 ES — Pokuty — Pokyny o metodě stanovování pokut — Sdělení o spolupráci — Předložení dokumentů při šetření Komise)

(2006/C 224/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Komise Evropských společenství (zástupci: W. Mölls, W. Wils a H. Gading, zmocněnci)

Další účastnice řízení: SGL Carbon AG, (zástupce: M. Klusmann, advokát), Tokai Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), Nippon Carbon Co. Ltd, se sídlem v Tokiu, Showa Denko KK, se sídlem v Tokiu, GrafTech International Ltd, původně UCAR International Inc., se sídlem ve Wilmington (Spojené státy), SEC Corp., se sídlem v Amagasaki (Japonsko), The Carbide/Graphite Group Inc.

Předmět

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise (spojené věci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01) v rozsahu, v němž Soud snížil pokutu uloženou společnosti SGL Carbon AG (věc T-239/01) rozhodnutím Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Grafitové elektrody (Úř. věst. L 100, s. 1)

Výrok

1) *Bod 2 první odrážka výroku rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01) se zrušuje.*

2) *Výše pokuty uložené společnosti SGL Carbon AG článkem 3 rozhodnutí Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Grafitové elektrody, se stanoví na 75,7 milionů eur.*

3) *SGL Carbon se ukládá náhrada nákladů v tomto stupni řízení.*

([1]) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Německo) – Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk v. Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Věc C-313/04) ([1])

(Mléko a mléčné výrobky — Nařízení (ES) č. 2535/2001 — Novozélandské máslo — Dovozní licenční řízení — Osvědčení Inward Monitoring Arrangement (IMA 1)

(2006/C 224/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk

Žalovaná: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Za přítomnosti: Fonterra (Logistics) Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Platnost čl. 25 odst. 1 a čl. 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót (Úř. věst. L 341, s. 29; Zvl. vyd. 03/34, s. 356) – Vydání dovozní licence, o kterou lze podat žádost pouze ve Spojeném království, pro novozélandské máslo, které podléhá podmínce předložení licence „Inward Monitoring Arrangement" (IMA1) – Porušení článku 28, čl. 34 odst. 2 a čl. 82 odst. 1 ES a čl. 26 odst. 2 a čl. 29 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 (Úř. věst. L 160, s. 48; Zvl. vyd. 03/25, s. 366) – Porušení článku XVII odst. 1 písm. a) dohody GATT – Porušení čl. 1 odst. 3 dohody o dovozním licenčním řízení (Úř. věst. L 336, s. 151)

Výrok

1) *Článek 35 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2535/2001 ze dne 14. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o dovozní režim pro mléko a mléčné výrobky a otevření celních kvót, je neplatný v rozsahu, v němž stanoví, že žádosti o dovozní licenci pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou lze podávat pouze u příslušných orgánů Spojeného království.*

2) *Články 25 a 32 nařízení č. 2535/2001 ve spojení s přílohami III, IV a XII téhož nařízení jsou neplatné v rozsahu, v němž umožňují diskriminaci při vydávání dovozních licencí pro novozélandské máslo se sníženou celní sazbou.*

([1]) Úř. věst. C 239, 25.9.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato) – Nuova società di telecomunicazioni SpA v. Ministero delle Comunicazioni, ENI SpA

(Věc C-339/04) ([1])

(Telekomunikační služby — Směrnice 97/13/ES — Poplatky za individuální licence)

(2006/C 224/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nuova società di telecomunicazioni SpA

Žalovaný: Ministero delle Comunicazioni, ENI SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad článků 6 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, s. 15) – Slučitelnost vnitrostátního ustanovení, zavazujícího společnosti vykonávající veřejnou službu a realizující telekomunikační sítě založit samostatnou společnost pro výkon veškerých činností v oblasti telekomunikačních služeb

Výrok

Článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která ukládá držiteli individuální licence k zajišťování veřejné telekomunikační sítě, za kterou zaplatil takový poplatek, jako je poplatek uvedený v tomto článku, zaplacení dodatečného poplatku za soukromé používání zmíněné sítě, který je vypočítán podle kritérií, jež neodpovídají kritériím stanoveným ve zmíněném článku.

([1]) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Robert Hans Conijn v. Finanzamt Hamburg-Nord

(Věc C-346/04) ([1])

(Svoboda usazování — Daň z příjmů — Daňové přiznání — Daňové poradenství — Nárok na odpočet nákladů)

(2006/C 224/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Robert Hans Conijn

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Nord

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof – Výklad článku 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) – Vnitrostátní právní předpisy týkající se daně z příjmů – Vyloučení nerezidentů z nároku na odpočet nákladů na daňové poradenství vynaložené v souvislosti s vyhotovením daňového přiznání

Výrok

Článek 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) brání vnitrostátním právním předpisům, které neumožňují osobě částečně podléhající dani odečíst z částky jejího zdanitelného příjmu náklady na daňové poradenství, které vynaložila v souvislosti s vyhotovením svého daňového přiznání k dani z příjmů, jako výjimečné výdaje, na stejném základě jako osobě plně podléhající dani.

([1]) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgie) – Gérald De Cuyper v. Office national de l'emploi

(Věc C-406/04) ([1])

(Volný pohyb a pobyt na území Evropské unie — Příspěvky v nezaměstnanosti — Podmínka skutečného bydliště v tuzemsku)

(2006/C 224/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gérald De Cuyper

Žalovaná: Office national de l'emploi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal du Travail de Bruxelles – Výklad článků 17 a 18 ES zavádějících občanství Unie – Vnitrostátní ustanovení podmiňující poskytování příspěvků v nezaměstnanosti skutečným bydlištěm v tuzemsku

Výrok

Svoboda pohybu a pobytu přiznaná každému občanovi Unie článkem 18 ES nebrání takové doložce o bydlišti, jako je doložka uplatňovaná ve věci v původním řízení, uložené nezaměstnané osobě starší 50 let, která je osvobozena od povinnosti prokázat svou disponibilitu na pracovním trhu, jako podmínka zachování jejího nároku na příspěvek v nezaměstnanosti.

([1]) Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 11. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Edith Cresson

(Věc C-432/04) ([1])

(Článek 213 odst. 2 ES — Článek 126 odst. 2 AE — Porušení povinností vyplývajících z postavení člena Komise — Odnětí nároku na důchod)

(2006/C 224/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H.-P. Hartvig a J. Currall, zmocněnci)

Žalovaná: Edith Cresson (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi a M. Hirsch, avocats)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, C. Jurgensen a G. de Bergues, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě čl. 213 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o ES a čl. 126 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o AE – Odnětí nároku na důchod bývalého komisaře – Porušení povinností vyplývajících z postavení komisaře

Výrok

1) *Édith Cresson porušila povinnosti vyplývající ze svého postavení členky Komise Evropských společenství ve smyslu čl. 213 odst. 2 ES čl. 126 odst. 2 AE při přijetí do zaměstnání a co se týče podmínek zaměstnání Reného Berthelota.*

2) *Žaloba se ve zbývající části zamítá.*

3) *Komise Evropských společenství, Édith Cresson a Francouzská republika nesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Mobistar SA v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Věc C-438/04) ([1])

(Odvětví telekomunikací — Univerzální služba a práva uživatelů — Přenositelnost telefonních čísel — Náklady na zavedení v případě přenesení čísla mobilního telefonu — Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22/ES („směrnice o univerzální službě") — Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel — Nákladová orientace cen — Pravomoc regulace vnitrostátních regulačních orgánů — Článek 4 odst. 1 směrnice 2002/21/ES („rámcová směrnice") — Účinná právní ochrana — Ochrana důvěrných údajů)

(2006/C 224/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Mobistar SA

Žalovaní: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

za přítomnosti: Belgacom Mobile SA, Base SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Bruxelles – Výklad článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51) – Přenositelnost telefonních čísel – Nákladově orientované stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel a rozdělování nákladů mezi operátory – Výklad článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33) – Právo na opravný prostředek proti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu – Zařazení důvěrných informací mezi informace před předáním k dispozici orgánu rozhodujícímu o opravném prostředku

Výrok

1) *Stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel uvedené v čl. 30 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) se týká nákladů na provoz přenesených čísel a nákladů na zavedení vynaložených mobilními operátory za účelem vyřízení žádostí o přenesení čísla.*

2) *Článek 30 odst. 2 směrnice 2002/22 nebrání přijetí vnitrostátního opatření, které stanoví určitou metodu pro výpočet nákladů a stanoví předem a za pomoci teoretického modelu nákladů maximální ceny, které může požadovat předávající operátor po přijímajícím operátorovi z důvodu nákladů na zavedení, jestliže jsou ceny stanoveny v závislosti na nákladech tak, že spotřebitelé nejsou odrazeni od využívání možnosti přenositelnosti.*

3) *Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) musí být vykládán tak, že subjekt určený pro rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vnitrostátních regulačních orgánů musí disponovat všemi informacemi nezbytnými k přezkoumání opodstatněnosti opravného prostředku, případně včetně důvěrných informací, které uvedené orgány zohlednily při přijetí rozhodnutí, které je předmětem opravného prostředku. Tomuto subjektu nicméně přísluší zajistit důvěrné zacházení s dotčenými údaji, při dodržení požadavků účinné právní ochrany a zajištění dodržení práv obhajoby účastníků sporu.*

([1]) Úř. věst. C 6, 8.1.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – Uroplasty BV v. Inspecteur van de Belastingdienst-Douanedistrict Rotterdam

(Věc C-514/04) ([1])

(Sazební zařazení — Sterilní polydimethylsiloxanové vložky — Silikonový elastomer — Pojem „primární forma“ — Lék — Balení — Pojem „přístroj k implantaci do organismu“)

(2006/C 224/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Uroplasty BV

Žalovaní: Inspecteur van de Belastingdienst-Douanedistrict Rotterdam

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechtshof te Amsterdam – Tarifní třídění výrobku Macroplastique Implantat – Vstřikovací sterilní suspenze z pevných silikonelastomerových částic pro léčbu vesikouretrálních (nebo vesikoretrálních) refluxí

Výrok

Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2388/2000 ze dne 13. října 2000 musí být vykládána v tom smyslu, že výrobek, jakým je polydimethylsiloxan, sestávající ze sterilních vložek, zvláště vyvinutý a určený výhradně k implantaci do organismu za účelem léčby onemocnění, a zabalený při předložení k proclení do sáčků o hmotnosti 1 kg, musí být považován za přístroj k implantaci do organismu, který musí být zařazen do položky 9021 kombinované nomenklatury. Takový výrobek, jehož účelem není nahradit orgán, ale umožnit nefungujícímu svalu vytvoření vazivové tkáně, musí být zařazen do podpoložky 9021 90 90 kombinované nomenklatury.

([1]) Úř. věst. C 57, 5.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 – David Meca-Medina, Igor Majcen v. Komise Evropských společenství, Finská republika

(Věc C-519/04 P) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Pravidla přijatá Mezinárodním olympijským výborem týkající se kontroly dopingu — Neslučitelnost s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže a volného pohybu služeb — Stížnost — Zamítnutí)

(2006/C 224/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: David Meca-Medina, Igor Majcen (zástupci: J.-L. Dupont a M.-A. Lucas, avocats)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: O. Beynet a A. Bouquet, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: T. Pynnä, zmocněnkyně)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 30. září 2004, Meca-Medina a Majcen v. Komise (T-313/02), kterým byla zamítnuta jako neopodstatněná žaloba směřující ke zrušení rozhodnutí, kterým byla zamítnuta stížnost v řízení podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES – Antidopingová úprava

Výrok

1) *Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 30. září 2004, Meca-Medina a Majcen v. Komise (T-313/02) se zrušuje.*

2) *Žaloba podaná před Soudem prvního stupně Evropských společenství pod č. T-313/02 směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. srpna 2002, kterým byla zamítnuta stížnost podaná Davidem Meca-Medinou a Igorem Majcenem, se zamítá.*

3) *Davidu Meca-Medinovi a Igoru Majcenovi se ukládá náhrada nákladů jak tohoto řízení, tak řízení před Soudem.*

4) *Finská republika ponese vlastní náklady.*

([1]) Úř. věst. C 57, 5.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social de Madrid) – Sonia Chacón Navas v. Eurest Colectividades SA

(Věc C-13/05) ([1])

(Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Pojem „zdravotní postižení“)

(2006/C 224/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sonia Chacón Navas

Žalovaná: Eurest Colectividades SA

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Juzgado de lo Social de Madrid – Výklad směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16) – Působnost – Propuštění z důvodu nemoci – Nemoc a zdravotní postižení

Výrok

1) *Na osobu, která byla propuštěna svým zaměstnavatelem výlučně z důvodu nemoci, se nevztahuje obecný rámec pro boj proti diskriminaci na základě zdravotního postižení stanovený směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.*

2) *Zákaz diskriminace v oblasti propouštění na základě zdravotního postižení, stanovený v čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78, brání propouštění na základě zdravotního postižení, které není s ohledem na povinnost poskytovat zdravotně postiženým osobám přiměřenou úpravu odůvodněno skutečností, že dotčená osoba není kvalifikovaná, schopná a k dispozici pro výkon podstatných funkcí svého pracovního místa.*

3) *Nemoc jako taková nemůže být považována za důvod doplňující důvody, na základě kterých směrnice 2000/78 zakazuje jakoukoli diskriminaci.*

([1]) Úř. věst. C 69, 19.3.2005.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam – Nizozemsko) – Anagram International Inc. v. Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane district Rotterdam

(Věc C-14/05) ([1])

(Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — Balóny plněné plynem)

(2006/C 224/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Anagram International Inc.

Žalovaná: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechtshof te Amsterdam – Výklad přílohy nařízení Komise (ES) č. 442/2000 ze dne 25. února 2000 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 54, s. 33; Zvl. vyd. 02/09, s. 365) – Platnost – Sazební zařazení balónů – Všeobecná pravidla 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury – Položka 9505 90 00 a položka 9503 90 32

Výrok

1) *Přezkoumání druhé otázky neodhalilo skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost nařízení Komise (ES) č. 442/2000 ze dne 25. února 2000 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury v rozsahu, v němž výrobky popsané v bodě 3 tabulky uvedené v jeho příloze jsou zařazeny do podpoložky 9503 90 32 kombinované nomenklatury společného celního sazebníku uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1832/2002 ze dne 1. srpna 2002.*

2) *Zařazení, o němž rozhodla Komise Evropských společenství v nařízení č. 442/2000, pokud jde o výrobek popsaný v bodě 3 tabulky uvedené v jeho příloze, je obdobně použitelné na balóny, které jsou plněny plynem a jež jsou tvořeny pohliníkovanou lepenou plastovou fólií, přičemž plastová fólie tvoří vnitřní stranu balónu.*

([1]) Úř. věst. C 82, 2. 4. 2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – Maija T.I. Nikula

(Věc C-50/05) ([1])

(Sociální zabezpečení — Krytí dávek v nemoci a mateřství — Výpočet pojistného — Nařízení č. 1408/71 — Právo členského státu zahrnout do vyměřovacího základu pro výpočet pojistného důchod a penzi vyplácené institucí jiného členského státu — Důchodce, který má nárok na důchod a penzi podle právních předpisů dvou členských států)

(2006/C 224/17)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maija T.I. Nikula

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Korkein hallinto -oikeus – Výklad čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. L 28, s. 1) – Příspěvky na krytí dávek v nemoci a mateřství dlužné na základě právních předpisů dvou členských států, které jdou k tíži důchodce nebo příjemce renty, jenž má bydliště v jednom z těchto členských států a má právo pouze na dávky od instituce tohoto členského státu– Zohlednění, pro výpočet příspěvků, důchody nebo renty pobírané od jiného členského státu

Výrok

1) *Článek 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, nebrání tomu, aby pro určení vyměřovacího základu pro pojistné na zdravotní pojištění uplatňované v členském státě, ve kterém má bydliště důchodce, kterému vyplácejí důchody instituce tohoto členského státu příslušného pro poskytování dávek na základě článku 27 uvedeného nařízení, byly do tohoto vyměřovacího základu zahrnuty kromě důchodů vyplácených v členském státě bydliště i důchody vyplácené institucemi jiného členského státu, pokud uvedené pojistné nepřesáhne částku důchodů vyplácených v členském státě bydliště.*

2) *Článek 39 ES nicméně brání tomu, aby částka důchodů vyplácených institucemi jiného členského státu byla zohledněna, pokud již bylo v tomto jiném členském státě z příjmů z výdělečné činnosti pobíraných v tomto posledně uvedeném státě uhrazeno pojistné. Je povinností dotčených osob prokázat, že dřívější pojistné bylo skutečně uhrazeno.*

([1]) Úř. věst. C 93, 16.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-61/05) ([1])

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo — Výlučné právo udělit svolení k pronájmu a půjčování anebo pronájem a půjčování zakázat — Nesprávné provedení)

(2006/C 224/18)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Guerra e Andrade a W. Wils, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Fernandes a N. Gonçalves, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 2 a 4 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 346, s. 61)

Výrok

1) — *Portugalská republika tím, že do vnitrostátního práva zavedla rovněž právo výrobců obrazových záznamů na pronájem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, naposledy pozměněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.*

— *Portugalská republika tím, že vytvořila ve vnitrostátní právní úpravě nejasnost ohledně toho, kdo je osobou povinnou k úhradě odměny vyplácené umělcům za postoupení jejich práva na pronájem, nedosáhla souladu s článkem 4 směrnice 92/100 ve znění směrnice 2001/29/ES, vykládaným ve spojení s čl. 2 odst. 5 a 7 téže směrnice.*

2) *Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amstgericht Freiburg – Německo) – Bernd Voigt

(Věc C-83/05) ([1])

(Vytváření vnitřního trhu — Sbližování právních předpisů — Motorová vozidla — Postup schvalování na úrovni Společenství — Směrnice 70/156/EHS — Rozsah — Klasifikace podle technických vlastností typů vozidel — Dopad vnitrostátní právní úpravy upravující podmínky silničního provozu na klasifikaci vozidel)

(2006/C 224/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amstsgericht Freiburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bernd Voigt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Amtsgericht Freiburg – Výklad směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 42, s. 1; Zvl. vyd. 13/01, s. 44), ve znění směrnice Rady 92/53/EHS ze dne 18. června 1992 (Úř. věst. L 225, s. 1; Zvl. vyd. 13/11, s. 205) – Registrace vozidla kategorie M1 (zvláštní vozidlo) zahrnutého do schvalování Společenství členským státem – Možnost vnitrostátních orgánů uložit sankci řidiči uvedeného vozidla za některá porušení uvedená předpisy silničního provozu, které se vztahují na užitková vozidla – Omezení rychlosti na dálnici, které je použitelné na samotná užitková vozidla

Výrok

Směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, ve znění směrnice Rady 92/53/EHS ze dne 18. června 1992, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které takové vozidlo, jako je to dotčené ve věci v původním řízení, nepodléhá vnitrostátním předpisům upravujícím rychlost pro osobní motorová vozidla, nýbrž předpisům pro nákladní vozidla, přestože toto vozidlo bylo na základě schválení typu na úrovni Společenství, vydaného na základě uvedené směrnice, zaregistrováno jako osobní motorové vozidlo.

([1]) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords – Spojené království) – United Utilities plc v. Commissioners of Customs & Excise

(Věc C-89/05) ([1])

(Šestá směrnice o DPH — Článek 13 B písm. f) — Osvobození hazardních her — Rozsah působnosti — Činnost „call centra“)

(2006/C 224/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

House of Lords

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: United Utilities plc

Žalovaný: Commissioners of Customs & Excise

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – House of Lords – Výklad čl. 13 B písm. f) směrnice 77/388/EHS: šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) – Osvobození sázek, loterií a dalších hazardních nebo peněžních her – Použitelnost na služby poskytované třetí společností, která přijímá sázky podané telefonicky na účet jiné společnosti

Výrok

Článek 13 B písm. f) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán tak, že poskytování služeb „call centra" ve prospěch organizátora telefonických sázek, které zahrnuje přijímání sázek jménem organizátora pracovníky poskytovatele těchto služeb, není sázkovou činností ve smyslu tohoto ustanovení, a tedy nemůže požívat osvobození od DPH upraveného tímto ustanovením.

([1]) Úř. věst. C 106, 30.4.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Reisch Montage AG v. Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

(Věc C-103/05) ([1])

(Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 6 bod 1 — Více žalovaných — Žaloba podaná ve členském státu proti osobě v úpadkovém řízení s bydlištěm v tomto státu a proti dalšímu žalovanému s bydlištěm v jiném členském státu — Nepřípustnost žaloby proti osobě v úpadkovém řízení — Příslušnost soudu, jemuž byla věc předložena, vzhledem k dalšímu žalovanému)

(2006/C 224/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Reisch Montage AG

Žalovaná: Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberster Gerichtshof – Výklad čl. 6 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) – Více žalovaných – Žaloba podaná ve smluvním státu proti osobě s bydlištěm v tomto státu a spoluobžalovanému s bydlištěm v jiném smluvním státu – Nepřípustnost žaloby proti uvedené osobě, která je v úpadkovém řízení – Příslušnost soudu, u něhož byla podána žaloba proti dalšímu žalovanému.

Výrok

Článek 6 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace v původním řízení, se tohoto ustanovení lze dovolávat v rámci žaloby podané v jednom členském státu proti žalovanému s bydlištěm v tomto státu a dalšímu žalovanému s bydlištěm v jiném členském státu, i pokud je tato žaloba již k okamžiku svého podání považována za nepřípustnou vůči prvnímu žalovanému na základě vnitrostátní právní úpravy.

([1]) Úř. věst. C 132, 28.5.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-191/05) ([1])

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Zvláště chráněná oblast — Změna bez vědeckého základu)

(2006/C 224/22)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a A. Caeiros, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupce: L. Fernandes, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1) – Zvláště chráněná oblast – Změna bez vědeckého základu

Výrok

1) *Portugalská republika tím, že změnila vymezení zvláště chráněné oblasti „Moura, Mourão, Barrancos", a tím, že v důsledku toho z ní vyloučila oblasti, ve kterých žijí druhy volně žijících ptáků, jejichž ochrana odůvodnila označení uvedené oblasti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 směrnice 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků.*

2) *Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 155, 25.6.2005

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2006 – Sergio Rossi SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Sissi Rossi Srl,

(Věc C-214/05 P) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Slovní ochranná známka „SISSI ROSSI" — Námitky majitele starší slovní ochranné známky „MISS ROSSI" — Argumenty předložené poprvé na jednání — Označení důkazů)

(2006/C 224/23)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sergio Rossi SpA (zástupce: A. Ruo, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto a P. Bullock, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Sissi Rossi Srl, se sídlem v Castenaso di Villanova (Itálie) (zástupce: S. Verea, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 1. března 2005, Sergio Rossi SpA v. OHIM (T-169/03) – Zamítnutí žaloby na neplatnost podané majitelem národní a mezinárodní slovní ochranné známky „MISS ROSSI" pro výroby zařazené do třídy 25 proti rozhodnutí R 569/2002-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 28. února 2003, kterým bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení, kterým byl zamítnut zápis slovní ochranné známky Společenství „SISSI ROSSI" pro výrobky zařazené do tříd 14, 15, 5 a 26.

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnosti Sergio Rossi SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 182, 23.7.2005.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. července 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja v. Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Irsko, Attorney General

(Věc C-221/05) ([1])

(Směrnice 85/433/EHS — Vzájemné uznávání diplomů — Farmaceuti — Uznávání diplomů farmaceutů pracujících v nových lékárnách otevřených pro veřejnost — Dosah diskreční pravomoci členských států)

(2006/C 224/24)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja

Žalovaní: Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Irsko, Attorney General.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Supreme Court – Výklad čl. 2 odst. 1 a 2 směrnice Rady 85/433/EHS ze dne 16. září 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie, obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie (Úř. věst. L 253, s. 37) – Rozsah diskreční pravomoci členských států, pokud jde o uznávání diplomů lékárníků pracujících v nových lékárnách pro veřejnost

Výrok

Článek 2 směrnice Rady 85/433/EHS ze dne 16. září 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát, který vyhoví pouze minimální úrovni uznávání diplomů stanovené touto směrnicí, nevykonává žádnou posuzovací pravomoc svěřenou touto směrnicí.

([1]) Úř. věst. C 182, 23.7.2005.

Usnesení Soudního dvora ze dne 11. května 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, Itálie) – Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto

(Věc C-231/04) ([1])

(Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Vnější vztahy — Dohoda ES-Maďarsko o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín — Ochrana označení některých vín pocházejících z Maďarska ve Společenství — Zeměpisné označení „Tokaj“ — Výměna dopisů — Možnost užívat pojem „Tocai“ ve výraze „Tocai friulano“ nebo „Tocai italico“ pro označování a obchodní úpravu některých italských vín, zvláště jakostních vín stanovené oblasti („jakostní vína s. o.“), v průběhu přechodného období, které končí dne 31. března 2007 — Vyloučení této možnosti po uplynutí přechodného období — Platnost — Právní základ — Článek 133 ES — Zásady mezinárodního práva týkající se smluv — Články 22 až 24 dohody TRIPS — Ochrana základních práv — Právo vlastnit majetek)

(2006/C 224/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci řízení

Žalobci: Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito

Žalovaná: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Platnost dohody ES-Maďarsko ze dne 23. listopadu 1993 o vzájemné ochraně názvů vín – Platnost výměny dopisů mezi stranami dohody, které stanoví zákaz používání označení „Tocai“ v Itálii od roku 2007

Výrok

1) *Evropská dohoda o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na straně druhé uzavřená a schválená jménem Společenství rozhodnutím Rady a Komise 93/742/Euratom, ESUO, ES ze dne 13. prosince 1993, není právním základem rozhodnutí Rady 93/724/ES ze dne 23. listopadu 1993 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín.*

2) *Článek 133 ES, uvedený v preambuli rozhodnutí 93/724, představuje náležitý právní základ pro uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín samotným Společenstvím.*

3) *Zákaz užívat název „Tocai“ v Itálii po 31. březnu 2007, který vyplývá z výměny dopisů týkající se článku 4 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín, není v rozporu s úpravou homonymních označení podle čl. 4 odst. 5 téže dohody.*

4) *Společné prohlášení týkající se čl. 4 odst. 5 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín nepředstavuje, když v prvním pododstavci uvádí, pokud jde o čl. 4 odst. 5 písm. a) téže dohody, že smluvní strany konstatovaly, že v době vyjednávání jim nebyl znám žádný konkrétní případ, ve kterém by se uvedená ustanovení mohla použít, zjevně chybné vylíčení skutečnosti.*

5) *Články 22 až 24 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, obsažené v příloze 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci, schválené jménem Společenství, pokud jde o věci náležející do jeho působnosti, rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994, musí být vykládány v tom smyslu, že v takovém případě jako ve věci v původním řízení, která se týká homonymie zeměpisného označení třetí země a označení shodného se jménem odrůdy révy, užívaného v obchodní úpravě některých vín ze Společenství, která jsou z této odrůdy vyráběna, nevyžadují uvedená ustanovení, aby toto označení mohlo být nadále užíváno v budoucnosti, nehledě k dvojí podmínce, že označení bylo dotyčnými výrobci užíváno po dobu alespoň desíti let před 15. dubnem 1994 nebo v dobré víře před tímto datem, a že jasně označuje zemi, oblast nebo zónu původu chráněného vína, aby spotřebitel nemohl být uveden v omyl.*

6) *Právo vlastnit majetek nebrání tomu, aby bylo dotyčným hospodářským subjektům z autonomní oblasti Friuli-Venezia Giulia (Itálie) zakázáno užívat pojem „Tocai" ve výrazu „Tocai friulano" nebo „Tocai italico" pro označování a obchodní úpravu některých italských jakostních vín stanovené oblasti po skončení přechodného období, které končí dne 31. března 2007, tak, jak vyplývá z výměny dopisů týkající se článku 4 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín, připojené k dohodě, avšak není v této dohodě uvedeno.*

(1) Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. července 2006 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Napoli, Commissione tributaria regionale di Firenze – Itálie) – Casa di cura privata Salus SpA v. Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Spojené věci C-18/05 a C-155/05) (1)

(Článek 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část B písm. c) — Osvobození od daně — Dodání zboží, které bylo zcela použito na činnost osvobozenou od daně, aniž by zakládalo nárok na odpočet daně)

(2006/C 224/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soudy

Commissione tributaria provinciale di Napoli, Commissione tributaria regionale di Firenze

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Casa di cura privata Salus SpA (C-18/05), Agenzia delle Entrate – Ufficio di Firenze 1 (C-155/05)

Žalované: Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 (C-18/05), Villa Maria Beatrice Hospital Srl (C-155/05)

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Commissione tributaria provinciale di Napoli – Výklad čl. 13 části B písm. c) šesté směrnice o DPH – Osvobození od daně v tuzemsku – Osvobození dodání zboží, které bylo zcela použito na činnost osvobozenou od daně nebo bylo vyloučeno z nároku na odpočet daně – Přímá použitelnost

Výrok

První část čl. 13 části B písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládána v tom smyslu, že osvobození od daně, které stanoví, se použije výlučně na následný prodej zboží předtím pořízeného osobou povinnou k dani pro potřeby činnosti osvobozené od daně podle uvedeného článku, pokud DPH odvedená při původním pořízení uvedeného zboží nezaložila nárok na odpočet daně.

(1) Úř. věst. C 93, 16.4. 2005
Úř. věst. C 155, 25.6.2005.

Usnesení Soudního dvora ze dne 12. června 2006 – Ornella Mancini v. Komise Evropských společenství

(Věc C-172/05) (1)

(Kasační opravný prostředek — Úředníci — Místo lékaře-konzultanta — Oznámení o volném místě — Srovnávací přezkum zásluh — Složení výběrové komise — Kasační opravný prostředek zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný)

(2006/C 224/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ornella Mancini (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Další účastník řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, zmocněnec, B. Wägenbaur, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 3. února 2005, Mancini v. Komise (věc T-137/03), kterým Soud zamítl žalobu, jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise nepřijmout žádost žalobkyně na místo lékaře-konzultanta u jednotky „Lékařské služby – Brusel" a zrušení rozhodnutí jmenovat jiného uchazeče na dané místo a jednak žaloba na náhradu škody

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 132, 28.5.2005.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – V.O.F. Dressuurstal Jespers v. Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/Kantoor Breda van de rijksbelastingdienst

(Věc C-233/05) ([1])

(Šestá směrnice o DPH — Smlouva o dílo — Pojem „vyrobené zboží" — Kůň podrobující se drezúře a tréninku — Vznik daňové povinnosti)

(2006/C 224/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Účastníci řízení

Žalobkyně: V.O.F. Dressuurstal Jespers

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/Kantoor Breda van de rijksbelastingdienst

Předmět věci

Žádost o předběžné otázce – Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Výklad čl. 5 odst. 7 písm. a) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratů – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Neškolený kůň, drezírovaný a trénovaný za určitým účelem – Kůň trénovaný jako jezdecký kůň, který je na základě drezúry a speciálního tréninku schopen účastnit se soutěží vyšší kategorie – V obou případech vyrobení nového zboží? – Význam objektivně měřitelné změny koně, jakož i otázka, zda bude cíl dosažen, nebo ne – Výběr daně na základě pravidelně podávaných přiznání

Výrok

1) *Článek 5 odst. 5 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratů – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 94/76/ES ze dne 22. prosince 1994, kterou se v souvislosti s rozšířením Evropské unie k 1. lednu 1995 mění směrnice 77/388/EHS zavedením přechodných opatření v oblasti daně z přidané hodnoty, musí být vykládána v tom smyslu, že není dána smlouva o dílo, pokud je kůň trénován za tím účelem, aby mohl být používán jako jezdecký kůň nebo kůň pro drezúru a účastnit se soutěží, a že takový kůň nemůže být za takových okolností považován za vyrobené zboží.*

2) *Vznik povinnosti k dani z přidané hodnoty dlužné z částek inkasovaných pravidelně jako odměna za poskytování služeb, jimiž jsou činnosti tréninku a drezúry koní, je určena za podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 šesté směrnice.*

([1]) Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Usnesení Soudního dvora ze dne 27. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – G. M. van de Coevering v. Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

(Věc C- 242/05) ([1])

(Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Volný pohyb služeb — Nájem automobilu v jiném členském státu než státu bydliště — Daň z neregistrovaných vozidel daných k dispozici rezidentům — Podmínky výběru)

(2006/C 224/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Navrhovací soud

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Účastníci řízení

Žalobce: G. M. van de Coevering

Žalovaná: Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechtshof te 's-Hertogenbosch – Výklad článků 49 ES až 55 ES – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví výběr daně z osobních automobilů registrovaných na území příslušného státu a neregistrovaných osobních automobilů, ale používaných osobami s bydlištěm v tomto členském státě – Osobní automobil najímaný v jiném členském státě osobou s bydlištěm v tomto členském státě – Výběr celkové částky daně, aniž by byla zohledněna délka trvání nájmu i doba používání vozidla

Výrok

Články 49 ES až 55 ES brání takové právní úpravě členského státu, jako je ta dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá fyzické osobě s bydlištěm v tomto členském státě, jež si pronajímá vozidlo zaregistrované v jiném členském státu, zaplatit při prvním použití tohoto vozidla v silniční síti prvního členského státě registrační daň v plné výši, aniž by byla zohledněna doba užívání uvedené silniční sítě a aniž by dotyčná osoba mohla uplatnit jakýkoliv nárok na osvobození nebo vrácení daně, pokud není vozidlo určeno k trvalému hlavnímu užívání v prvním členském státě, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

([1]) Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 1. června 2006 – Plus Warenhandelsgesellschaft mbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu

(Věc C-324/05) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nebezpečí záměny — Přihláška smíšené slovní a obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Turkish power“ — Námitky majitelky slovní ochranné známky POWER — Zamítnutí námitek — Zjevně nepřípustný nebo zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek)

(2006/C 224/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Navrhovatelka: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH (zástupce: B. Piepenbrink, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec]

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 22. června 2005, Plus Warenhandelsgesellschaft mbH v. OHIM (T-34/04), kterým Soud zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně, majitelky ochranné známky „POWER“, proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým byly zamítnuty námitky podané proti přihlášce k zápisu obrazové ochranné známky „TURKISH POWER“ – Nebezpečí záměny ochranných známek

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Plus Warenhandelsgesellschaft mbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

Usnesení Soudního dvora ze dne 13. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal départemental des pensions du Morbihan – Franice) – Ameur Echouikh v. Secrétaire d'État aux anciens combattants

(Věc C-336/05) ([1])

(Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Evropsko-středomořská dohoda ES-Maroko — Článek 65 — Zásada zákazu diskriminace v oblasti sociálního zabezpečení — Vojenský invalidní důchod)

(2006/C 224/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal départemental des pensions du Morbihan

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ameur Echouikh

Žalovaná: Secrétaire d'État aux anciens combattants

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal départemental des pensions du Morbihan – Výklad článků 64 a 65 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Marockým královstvím na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 26. února 1996 (Úř. věst. L 70, s. 2), článků 40 až 42 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím, podepsané v Rabatu dne 27. dubna 1976 (Úř. věst. L 264, s. 2), jakož i obecné zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti zajištěné článkem 12 Smlouvy o ES a článkem 14 EÚLP – Přímý účinek – Pojmy „pracovník“, „odměňování“ a „dávky sociálního zabezpečení“ – Vnitrostátní právní předpisy, které nepřiznávají vojenský invalidní důchod marockému státnímu příslušníkovi, který sloužil pod velením a vlajkou členského státu

Výrok

Článek 65 odst. 1 první pododstavec Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 26. února 1996 a schválené jménem uvedených Společenství rozhodnutím Rady a Komise 2000/204/ES, ESUO ze dne 24. ledna 2000, musí být vykládán tak, že brání tomu, aby hostitelský členský stát odmítl přiznat nárok na vojenský invalidní důchod marockému státnímu příslušníkovi, který sloužil v armádě tohoto státu a má na jeho území bydliště, z pouhého důvodu, že dotyčná osoba je marockým státním příslušníkem.

([1]) Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

Usnesení Soudního dvora ze dne 13. července 2006 – Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-338/05) ([1])

(Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 2004/2003 — Statut a financování politických stran na evropské úrovni — Žaloba na neplatnost — Námitka nepřípustnosti — Napadnutelný akt — Procesní způsobilost — Nepřípustnost — Zjevně nepřípustný kasační opravný prostředek)

(2006/C 224/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelé): Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio (zástupce: W. de Saint Just, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: H. Krück, N. Lorenz a D. Moore, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: I. Díez Parra a M. Sims-Robertson, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 11. července 2005, Front national a další proti Parlamentu a Radě (T-17/04), které odmítá jako nepřípustný návrh na zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 ze dne 4. listopadu 2003, o statutu a financování politických stran na evropské úrovni (Úř. věst. L 297, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 500)

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Navrhovatelům se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 315, 10.12.2005.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. května 2006 – Medion AG v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-208/06)

(2006/C 224/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Medion AG

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Předběžná otázka

Je možné zařadit videokameru (kamkordér), která při dovezení ([1]) není schopna zaznamenávat vnější videosignály, do podpoložky 8525 40 99 KN, když je možné videopřípojku tohoto kamkordéru následně prostřednictvím určitých spínačů upravit pro příjem videosignálu, přestože na tuto možnost výrobce ani prodejce neupozornili, ani jí nepodporují?

([1]) Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s.1, Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. května 2006 – Canon Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Krefeld

(Věc C-209/06)

(2006/C 224/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Canon Deutschland GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Krefeld

Předběžná otázka

Je možné zařadit videokameru (kamkordér), která při dovezení není schopna zaznamenávat vnější videosignály, do podpoložky 8525 40 99 KN, když je možné videopřípojku tohoto kamkordéru následně použitím určitého softwaru upravit pro příjem videosignálu, přestože na tuto možnost výrobce ani prodejce neupozornili, ani jí nepodporují? ([1])

([1]) Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s.1, Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 8. června 2006 – Theodor Jäger v. Finanzamt Kusel-Landstuhl

(Věc C-256/06)

(2006/C 224/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Theodor Jäger

Žalovaný: Finanzamt Kusel-Landstuhl

Předběžná otázka

Je slučitelné s čl. 73b odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 56 odst. 1 ES), že pro účely dědické daně

a) je nutno zemědělský a lesní majetek nacházející se v jiném členském státě (zahraniční) ocenit obecnou hodnotou (tržní hodnotou), zatímco pro tuzemský zemědělský a lesní majetek platí zvláštní postup oceňování, jehož výsledky dosahují průměrně jen 10 % obecných hodnot, a

b) nabytí tuzemského zemědělského a lesního majetku ve výši zvláštní nezdanitelné částky se nezapočítává a zbývající hodnota se započítá jen do výše 60 %,

pokud to u dědice, který dědí majetek složený z tuzemského majetku a ze zahraničního zemědělského a lesního majetku, vede k tomu, že nabytí tuzemského majetku podléhá z důvodu lokalizace zemědělského a lesního majetku v zahraničí vyšší dědické dani, než jak by tomu bylo v případě, kdyby se zemědělský a lesní majetek nacházel rovněž v tuzemsku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 30. března 2006 – Carboni e derivati s.r.l. v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà s.p.a.

(Věc C-263/06)

(2006/C 224/36)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Carboni e derivati s.r.l.

Odpůrce: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà s.p.a.

Předběžné otázka

„Může se celní orgán na základě zásad celního práva Společenství pro účely uplatnění antidumpingového cla stanoveného rozhodnutím Komise č. 67/94/ESUO ([1]) odvolávat na cenu prodeje téhož zboží předcházejícího prodeji, na jehož základě je vystaveno celní prohlášení, pokud kupujícím je hospodářský subjekt Společenství, nebo pokud k prodeji došlo za účelem dovozu do Společenství?“

([1]) Úř. věst. L 32, s. 44

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerisches Verwaltungsgericht München (Německo) dne 20. června 2006 – Tadao Maruko v. Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

(Věc C-267/06)

(2006/C 224/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: Tadao Maruko

Žalovaný: Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

Předběžné otázky

1. Jedná se v případě povinného penzijního systému pro osoby vykonávající určitá povolání – jakým je v projednávané věci Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen – o systém podobný státním systémům ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice Rady 2000/78/ES ([1]) ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání?

2. Rozumí se pojmem odměňování ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78/ES plnění poskytovaná pozůstalým ve formě vdovského, popřípadě vdoveckého důchodu orgánem povinného penzijního systému pro osoby vykonávající určitá povolání?

3. Brání článek 1 ve spojení s čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/78/ES takovým ustanovením stanov doplňkového penzijního systému, podle kterých registrovaný partner po smrti svého partnera nedostane žádný pozůstalostní důchod odpovídající manželům, ačkoliv rovněž celý život žije ve formálně založeném pečovatelském a ručitelském svazku, v jakém žijí manželé?

4. Je v případě kladných odpovědí na předcházející otázky přípustná diskriminace na základě sexuální orientace s ohledem na bod 22 odůvodnění směrnice 2000/78/ES?

5. Byl by pozůstalostní důchod omezen na základě judikatury Barber (věc C-262/88) na dobu po 17. květnu 1990?

([1]) Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 22. června 2006 – Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG v. Finanzamt Malchin

(Věc C-271/06)

(2006/C 224/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof, Mnichov

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

Žalovaný: Finanzamt Malchin.

Předběžná otázka

Brání předpisy práva Společenství týkající se osvobození od daně při vývozech do třetí země poskytování osvobození od daně členským státem ve formě spravedlivého posouzení, když sice nejsou splněny podmínky pro osvobození od daně, ale daňový poplatník nemohl tento nedostatek poznat ani při vynaložení veškeré péče řádného hospodáře ([1])?

([1]) Směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du Travail de Verviers (Belgie) dne 26. června 2006 – Mamate El Youssfi v. Office national des pensions

(Věc C-276/06)

(2006/C 224/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du Travail de Verviers

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mamate El Qoussfi

Žalovaný: Office national des pensions

Předběžná otázka

V případě, že je odmítnuto přiznání zákonem zaručeného příjmu pro osoby v důchodovém věku z důvodu, že:

— se na žalobkyni nevztahuje nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 ([1]),

— nebyla uznána za osobu bez státní příslušnosti nebo za uprchlíka,

— není příslušníkem státu, s nímž Belgie v oblasti zaručených příjmů buď uzavřela dohodu o vzájemnosti, nebo uznala existenci faktické vzájemnosti,

— nebo není osobou s nárokem na starobní či pozůstalostní důchod podle belgického režimu,

zakládá se toto odmítnutí

— na příliš restriktivním výkladu nařízení (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 ([2]) [jímž bylo nahrazeno nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971] zejména s ohledem na článek 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, na článek 1 jejího Protokolu č. 1 a na nařízení (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003 ([3]),

— či případně na výkladu tohoto nařízení (ES) č. 883/2004, který je v rozporu s Dohodou o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím podepsanou dne 27. dubna 1976 v Rabatu a schválenou jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2211/78 ze dne 26. září 1978 (Úř. věst. L 264, s. 1) ([4]), a doplněnou Dohodou mezi ES a Marokem ze dne 26. února 1996 (Úř. věst. L 70, 18. 3. 2000)?

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EHS) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 317).

([4]) Nařízení Rady (EHS) č. 2211/78 ze dne 26. září 1978, kterým se uzavírá dohoda o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím (Úř. věst. L 264, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 27. června 2006 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Ente Tabacchi Italiani – Eti SpA Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

(Věc C-280/06)

(2006/C 224/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Odpůrkyně: Ente Tabacchi Italiani – Eti SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Předběžné otázky

1) Jaké kritérium má být použito v souladu s články 81 a následujícími Smlouvy a s obecnými zásadami práva Společenství pro určení, kterému podniku má být uložena sankce za porušení pravidel hospodářské soutěže, pokud v rámci jednotně sankcionovaného jednání konečnou fázi jednání vyvíjel podnik, který je v daném hospodářském odvětví nástupcem původního podniku ve všech případech, kdy původní instituce, i když nezanikla, již nevyvíjí, alespoň v hospodářském odvětví dotčeném sankčním zákrokem, podnikatelskou činnost?

2) Je věcí správního orgánu příslušného pro provádění antimonopolní právní úpravy při určování subjektu, který může být sankcionován, volně posoudit výskyt okolností, které odůvodňují, aby hospodářskému nástupci byla přičtena odpovědnost za porušení pravidel hospodářské soutěže spáchané právnickou osobou, která je jeho předchůdcem, i když posledně uvedená nepřestala ke dni rozhodnutí existovat, tak aby užitečný účinek předpisů v oblasti hospodářské soutěže nebyl ohrožen změnami v právní struktuře podniků?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 28. června 2006 – Hans-Dieter a Hedwig Jundt v. Finanzamt Offenburg

(Věc C-281/06)

(2006/C 224/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Hans-Dieter a Hedwig Jundt

Žalovaný: Finanzamt Offenburg

Předběžné otázky

1) Má být článek 59 Smlouvy o založení Evropského společenství v původním znění (nyní článek 49 Smlouvy o založení Evropského společenství v novém znění) vykládán v tom smyslu, že rozsah jeho ochrany zahrnuje také vedlejší pracovní činnost jako učitel ve službě nebo z pověření právnické osoby veřejného práva (univerzita), přičemž za tuto činnost, která je vykonávána jako quasi čestná činnost, je poskytována pouze náhrada výdajů?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Je omezení svobody volného pohybu služeb spočívající v tom, že náhrady jsou daňově zvýhodněny pouze tehdy, jsou-li vypláceny tuzemskými právnickými osobami veřejného práva [zde: § 3 bod 26 Einkommensteuergesetz (zákon o daních z příjmů)] odůvodněno tím, že vnitrostátní daňové zvýhodnění je oprávněné pouze v případě činností ve prospěch vnitrostátní právnické osoby veřejného práva?

3) V případě záporné odpovědi na otázku 2: má být článek 126 Smlouvy o založení Evropského společenství v původním znění (nyní článek 149 Smlouvy o založení Evropského společenství v novém znění) vykládán v tom smyslu, že úprava daňového práva, pomocí níž je doplňkově utvářen vzdělávací systém (jako zde § 3 bod 26 Einkommensteuergesetz), je s ohledem na odpovědnost členských států za tento systém přípustná?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itálie) dne 3. července 2006 – Telecom Italia SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(Věc C-296/06)

(2006/C 224/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Telecom Italia SpA

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Předběžné otázky

Je ustanovení čl. 20 odst. 3 zákona č. 448/1998 ve spojení s čl. 4 odst. 9 zákona č. 249/1997 v souladu s články 11, 22 a 25 směrnice 97/13/ES ([1])?

([1]) Úř. věst. L 117, s. 15.

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. července 2006 Eurohypo AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 3. května 2006 ve věci T-439/04, Eurohypo AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-304/06 P)

(2006/C 224/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Eurohypo AG (zástupci: C. Rohnke a M. Kloth, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 3. května 2006, věc T-439/04;

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 6. srpna 2004, věc R 829/2002-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka odůvodňuje svůj opravný prostředek proti rozsudku Soudu takto:

Soud nesplnil požadavky na povinnost zkoumání z úřední moci podle první věty čl. 74 odst. 1 nařízení Rady č. 40/94 o ochranné známce Společenství. Podle judikatury musí být průzkum úřadu příslušného pro ochranné známky přesný a úplný, aby se z důvodů právní jistoty a řádné správy zabránilo neoprávněným zápisům ochranných známek, jakož i neoprávněným zpochybněním ochranných známek, které jsou způsobilé k zápisu. Zkoumání úřadu musí být provedeno tak důkladně, aby úřad mohl na základě těchto zkoumání bez pochybností rozhodnout, zda existují důvody zamítnutí podle článku 7 nařízení o ochranné známce Společenství. Rozsudek ani rozhodnutí žalovaného, které předchází tomuto rozsudku, však neobsahuje zjištění skutkových okolností ohledně tvrzené popisné povahy ochranné známky „EUROHYPO“. Zjištění se spíše omezila na možné popisné významy jednotlivých prvků „EURO“ a „HYPO“. Další zjištění skutkových okolností ohledně popisné povahy celkového označení „EUROHYPO“ nebyla provedena.

Soud provedl nesprávný výklad požadavku na rozlišovací způsobilost podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství a zamítl neprávem zápis přihlášené ochranné známky. Případná rozlišovací způsobilost může být u slovní ochranné známky sice zčásti zkoumána pro každý její pojem nebo prvek odděleně, v každém případě však musí záviset na přezkumu souboru těchto pojmů či prvků, které ji tvoří. I kdyby bylo zřejmé, že každý z těchto prvků postrádá rozlišovací způsobilost, nevylučuje to totiž, že jejich kombinace rozlišovací způsobilost může mít. V projednávaném případě se žalovaný ve sporném rozhodnutí o stížnosti omezil pouze na zjištění, že prvky „EURO“ a „HYPO“ jsou popisné a pojem jako celek neumožňuje získat celkový dojem o počtu prvků, aniž by uvedl, do jaké míry slovní složení EUROHYPO jako celek může rozlišovat služby navrhovatelky od ostatních podniků.

Dále se Soud opírá o použití kritéria, podle kterého způsobilost k zápisu ochranné známky složené z popisných prvků může být potvrzena, pokud se složené slovo používá v běžném jazyce a má v něm vlastní význam, přičemž je třeba dále přezkoumat, zda samotné toto slovo není popisné. Toto kritérium je relevantní v rámci čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce Společenství pro otázku možné výhrady, nejedná se však o kritérium, které platí pro výklad písmena b) tohoto ustanovení pro stanovení rozlišovací způsobilosti. Jelikož Soud přihlédl za účelem odůvodnění zamítajícího rozhodnutí k tomuto kritériu, které je relevantní v rámci čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce Společenství, provedl nesprávně výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce.

Žaloba podaná dne 13. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-305/06)

(2006/C 224/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Zavvós a K. Simonsson)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že bránila silničnímu dopravci v použití nejbližší železniční stanice vhodné k překládce a v zajištění v rámci kombinované přepravy mezi členskými státy konečného úseku silniční dopravy, který tvoří nedílnou součást kombinované přepravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 4 směrnice Rady 92/106/EHS [1] ze dne 7. prosince 1992 o zavedení společných pravidel pro určité druhy kombinované přepravy zboží mezi členskými státy;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Akty řeckých orgánů týkající se ochrany vnitrostátního hospodářského odvětví, kterým je v projednávaném případě odvětví obchodní silniční dopravy v severním Řecku, neodůvodňují v žádném případě překážku výkonu takové hospodářské činnosti upravené právními předpisy, jako je kombinovaná přeprava ve smyslu směrnice 92/106/EHS, která se měla na základě jejího článku 2 uplatňovat od 1. července 1993.

(1) Úř. věst. L 368, s. 38

Žaloba podaná dne 14. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-307/06)

(2006/C 224/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Kreuschitz a I. Kaufmann-Bühler, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání

— určit, že Spolková republika Německo tím, že na základě vnitrostátních ustanovení zákona o poskytování přídavku a dovolené na výchovu poskytuje pracovníkům s bydlištěm v jiném členském státě přídavek na výchovu pouze tehdy, pokud pracovníci vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný, přičemž tyto podmínky musí být splněny pouze příhraničními pracovníky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68 (1) a

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68 má pracovník, který je státním příslušníkem členského státu, na území jiného členského státu stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci.

Podle čl. 1 odst. 7 zákona o poskytování přídavku a dovolené na výchovu je přídavek na výchovu v Německu poskytován pracovníkům s bydlištěm v jiném členském státě pouze tehdy, pokud vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný. Tuto podmínku musí splňovat pouze příhraniční pracovníci, pracovníků s bydlištěm v Německu se toto pravidlo netýká: tyto osoby mají nárok na přídavek na výchovu nezávisle na počtu odpracovaných hodin týdně nebo na výši pracovního příjmu. Německý zákonodárce tedy vychází z toho, že u osob, které bydlí v Německu, zanedbatelný rozsah jejich zaměstnání nebrání tomu, aby byli kvalifikovány jako pracovníci.

Tento požadavek je neslučitelný s článkem 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68.

I kdyby pracovníci vykonávající zaměstnání, jehož rozsah je zanedbatelný, nespadali do osobní působnosti nařízení (EHS) č. 1408/71, pokud nejsou v jejich případě splněny podmínky uvedené v příloze I, C (nyní D) – pro Německo -, nelze v žádném případě dospět k závěru, že nařízení (EHS) č. 1612/68 se nepoužije. Soudní dvůr ve své judikatuře zdůraznil, že vyloučení plnění z rozsahu působnosti nařízení (EHS) č. 1408/71 neosvobozuje členské státy od povinnosti se ujistit, že žádné další ustanovení práva Společenství, vycházející zejména z nařízení (EHS) č. 1612/68, nebrání stanovení podmínky bydliště. Co se týče přídavku na výchovu, Soudní dvůr dokonce výslovně rozhodl, že se jedná o sociální výhodu ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68.

Osoba, která vykonává zaměstnání, jehož rozsah je zanedbatelný, může spadat pod pojem pracovníka ve smyslu článku 39 ES. Podle ustálené judikatury Soudního dvora má pojem pracovníka podle článku 39 ES a nařízení (EHS) č. 1612/68 zvláštní význam na úrovni Společenství a nelze jej vykládat striktně. Objektivní znak pracovního poměru spočívá v tom, že určitá osoba vykonává po určitou dobu ve prospěch jiné osoby a pod jejím vedením činnosti, za které protihodnotou pobírá odměnu. Soudní dvůr dospěl k závěru, že částečný pracovní úvazek není vyloučen z rozsahu působnosti ustanovení o volném pohybu pracovníků.

Ustanovení vnitrostátního práva, které není objektivně odůvodněné a přiměřené s ohledem na sledovaný cíl, je nepřímo diskriminační, pokud může mít svou povahou méně příznivý dopad na migrující pracovníky než na tuzemské pracovníky, a v důsledku toho hrozí nebezpečí, že znevýhodní především migrující pracovníky. Podle Komise není požadavek, který poskytnutí německého přídavku na výchovu migrujícím pracovníkům, kteří vykonávají zaměstnání, jehož rozsah není zanedbatelný, podmiňuje tím, že bydlí v Německu, objektivně odůvodněný a přiměřený, a porušuje tedy článek 39 ES a čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1612/68.

(1) Úř. věst. L 257, s. 2.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 14. července 2006 – F. T. S. International BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane West

(Věc C-310/06)

(2006/C 224/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: F. T. S. International BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane West

Předběžná otázka

Je nařízení Komise (ES) č. 1223/2002 ([1]) ze dne 8. července 2002 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury platné?

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 1223/2002 ze dne 8. července 2002 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 179, s. 8; Zvl. vyd. 02/12, s. 271).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation dne 20. července 2006 – Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) v. Administration de douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

(Věc C-314/06)

(2006/C 224/47)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Žalovaný: Administration de douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Předběžné otázky

1) Musí být pojem „vyšší moc způsobující ztráty v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ([1]), chápán ve smyslu nepředvídatelných, neodvratitelných okolností z důvodu nezávislého na oprávněném skladovateli, který se domáhá těchto okolností na podporu své žádosti o osvobození od spotřební daně nebo postačuje, aby tyto okolnosti byly ve vztahu k oprávněnému skladovateli neodvratitelné?

2) Mohou být ztráty části výrobků uniklých z ropovodu způsobené jejich kapalnou povahou a vlastnostmi půdy, na kterou se rozšířily, které zabránily jejich zachycení a způsobily jejich zdanění, považovány za ztráty způsobené povahou výrobků ve smyslu čl. 14 odst. 1 výše uvedené směrnice 92/12?

([1]) Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Veroias (Eidiki diadiaksia) Řecko dne 7. června 2006 – Georgios Diamantis a další v. FANCO A.E.

(Věc C-315/06)

(2006/C 224/48)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Monomeles Protodikeio Veroias (Eidiki diadiaksia)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Georgios Diamantis a další.

Žalovaný: FANCO A.E..

Předběžné otázky

S ohledem na to, že řecké (vnitrostátní) právo nestanoví vydání soudního rozhodnutí před konečným uzavřením podniku nebo provozovny pouze z vůle zaměstnavatele, vztahují se ustanovení směrnice Rady 75/129/EHS ([1]), ve smyslu jejího čl. 1 odst. 2 písm. d), na hromadné propouštění vyvolané konečným uzavřením podniku nebo provozovny, o kterém bylo rozhodnuto pouze z vůle zaměstnavatele bez předchozího soudního rozhodnutí?

([1]) Úř. věst. L 48, 22.2.1975, s. 29. Zvláštní řecké vydání: kapitola 5 svazek 2 s. 44.

Žaloba podaná dne 20. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-316/06)

(2006/C 224/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán, D. Lawunmi, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Irsko tím, že nezajistilo, s ohledem na vypuštění z aglomerací známých jako IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo, a IE45, Tramore County Waterford, aby byly odpadní vody odváděné stokovými soustavami před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění, a to nejpozději do 31. prosince 2000, a tím, že nezajistilo, aby uvedená vypuštění splňovala relevantní požadavky přílohy I.B směrnice Rady 91/271/EHS ([1]) ze dne 30. května 1991 o čištění městských odpadních vod v uvedené lhůtě, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 3 uvedené směrnice;

— uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že irské orgány porušují své povinnosti zajistit, aby odpadní vody z dotčených aglomerací byly podrobeny sekundárnímu (nebo rovnocennému) čištění, jak je stanoveno v článku 4 směrnice.

I když Irsko poskytlo vysvětlení co se týče zpoždění vzniklých v těchto aglomeracích a poskytlo určité informace o postupu v plnění požadavků směrnice, Komise zastává názor, že tato vysvětlení a informace nemohou být považovány za omluvu za nedodržení lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1. první odrážce směrnice. Mimoto Komise tvrdí, že informace poskytnuté irskými orgány jsou nedostatečné, aby ji umožnily dojít k závěru, že instalace čistíren na sekundární čištění odpadních vod v těchto aglomeracích je bezprostřední. Ve většině případů se zdá, že několik dalších kroků musí být uskutečněno před tím, než budou čističky nainstalovány.

([1]) Úř. věst. L 135, s. 40-52.

Žaloba podaná dne 20. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-319/06)

(2006/C 224/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Enegren a G. Rozet, zmocněnci)

Žalovaný: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že:

(1) prohlásilo, že ustanovení bodů 1, 2, 8 a 11 čl. 1 odst. 1 zákona ze dne 20. prosince 2002 představují ustanovení politiky, která spadá do „vnitrostátního veřejného pořádku“,

(2) v čl. 1 odst. 1 bodu 3 tohoto zákona úplně neprovedlo ustanovení čl. 3 odst. 1 bodu a) směrnice 96/71/ES ([1]),

(3) v čl. 7 odst. 1 tohoto zákona uvedlo podmínky, které jsou formulovány tak, že jim chybí jasnost nezbytná pro zajištění právní jistoty,

(4) v článku 8 tohoto zákona uložilo, že dokumenty nezbytné pro kontrolu se mají uchovávat v Lucembursku u mandatáře s bydlištěm tamtéž, stanoveného *ad hoc,*

nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 3 odst. 1 a odst. 10 směrnice 96/71/ES, jakož i z článků 49 ES a 50 ES;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou první částí žalobního důvodu Komise v podstatě vytýká Lucemburskému velkovévodství, že ponechalo příliš extenzivní výklad pojmu „předpisy o veřejném pořádku“ uvedenému v čl. 3 odst. 10 první odrážce směrnice 96/71/ES. Tato část žalobního důvodu se týká zejména (1) povinnosti uložené vnitrostátním zákonodárcem, podle které se mají zaměstnávat pouze pracovníci, se kterými podniky, které vysílají své pracovníky do Velkovévodství, uzavřely písemnou pracovní smlouvu nebo kterým vydaly obdobný uznávaný dokument ve smyslu směrnice 91/553/EHS ([2]); (2) vnitrostátního předpisu týkajícího se automatického přizpůsobení odměňování vývoji životních nákladů; (3) předpisu týkajícího se právní úpravy práce na částečný pracovní úvazek a na dobu určitou a (4) těch předpisů, které se týkají kolektivních pracovních smluv.

Svou druhou částí žalobního důvodu Komise vytýká Lucemburskému velkovévodství, že neprovedlo úplně čl. 3 odst. 1 bod a) směrnice 96/71/ES v rozsahu, v němž vnitrostátní právní předpisy omezují pojem „minimální doby odpočinku“ pouze na odpočinek v týdnu a nezahrnuje jiné doby odpočinku, jakými jsou denní odpočinek a přestávky v práci.

Svou třetí a čtvrtou částí žalobního důvodu Komise konečně uplatňuje porušení článků 49 ES a 50 ES, které vyplývá z povinnosti uložené podnikům, jejichž pracovníci vykonávají stálou nebo dočasnou činnost v Lucembursku, (1) dát k dispozici pracovní a důlní inspekci „před zahájením prací na základě žádosti“ a „v nejkratší možné lhůtě“ podstatné informace nezbytné pro kontrolu a (2) určit mandatáře „*ad hoc*“ s bydlištěm v Lucembursku pověřeného uchovávaním dokumentů nezbytných pro kontrolu povinností, které přísluší těmto podnikům.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, ze dne 21.1.1997, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

([2]) Směrnice Rady 91/553/EHS ze dne 14. října 1991, o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, s. 32).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2006 Theodorosem Kallianosem proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 17. května 2006 ve věci T-93/04 (Kallianos v. Komise)

(Věc C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Theodoros Kallianos (zástupce: G. Archambeau, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání

— prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. května 2006 ve věci T-93/04, Kallianos v. Komise Evropských společenství v plném rozsahu a učinit to, co měl učinit Soud prvního stupně ES:

a. Zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 28.11.2003 týkající se odpovědi na stížnost T. Kallianose č. R/335/03 ze dne 2.7.2003.

b. Vyzvat Komisi, aby vrátila účastníku řízení podávajícímu kasační opravný prostředek (navrhovatel) všechny platby a srážky, které provedla bezdůvodně a neoprávněně z částky odměny navrhovatele od data rozsudku o rozvodu vydaného soudem prvního stupně v Aténách dne 8.3.1999, včetně indexace neoprávněného prozatímního výživného, o které bylo jednostranně rozhodnuto útvary Komise dne 18.9.2002, zvýšené o zákonné úroky ve výši 7 % od data srážek z měsíčního platu navrhovatele.

c. Uložit Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých v souvislosti s doručováním soudním doručovatelem, včetně nákladů na překlad řeckých rozsudků do francouzského jazyka, dokumentů, které již byly dány k její dispozici včas, ve výši 1 500 EUR, jakož i opakovaných nákladů v rámci obhajoby navrhovatele, stanovené na 20 % částky, jejíž platba byla navrhovateli uložena, nebo takové částky stanovené Soudním dvorem podle zásady *ex aequo et bono*.

d. Uložit Komisi Evropských společenství náhradu všech nákladů řízení vyvolaných v souvislosti s řízením před Soudním dvorem a Soudem prvního stupně.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatel zaprvé vznáší nepříslušnost orgánů Společenství k tomu, aby nahradily členské státy nebo vykládaly jejich vnitrostátní právní předpisy v kontextu řízení o rozvodu.

Navrhovatel zadruhé zpochybňuje tvrzení, podle kterého není účinkem rozsudku o rozvodu automaticky zrušit předběžná opatření stanovená soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních, ale musí být doručen soudním doručovatelem Komisi, aby se zejména mohla zprostit své povinnosti provádět srážky z platu manžela či manželky (úředník) ve prospěch druhého manžela či manželky. V tomto ohledu navrhovatel v podstatě jednak uplatňuje, že Komise není poddlužníkem ani běžným zaměstnavatelem vzhledem k tomu, že každý úředník je podle služebního řádu úředníků vázán informační povinností a povinností transparentnosti, pokud jde o jeho osobní postavení. Kromě toho tvrdí, že rozhodnutí o prozatímním výživném ve prospěch manžela či manželky v rámci řízení o rozvodu ze zákona ztrácí platnost vydáním rozsudku o rozvodu a že pouhá skutečnost, že Komise věděla o tomto rozsudku, tedy stačí k ukončení vyživovacích povinností, aniž by bylo nezbytné takový rozsudek doručovat soudním doručovatelem.

Žaloba podaná dne 24. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-324/06)

(2006/C 224/52)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Szmytkowska a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2004/116/ES ([1]) ze dne 23. prosince 2004, kterou se mění příloha směrnice Rady 82/471/EHS, pokud jde o zápis *Candida guilliermondii*, a v každém případě tím, že tyto předpisy nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 30. června 2005.

([1]) Úř. věst. L 379, s. 81.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. července 2006 Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 10. května 2006 ve věci T-279/03, Galileo International Technology LLC a další v. Komise Evropských společenství

(Věc C-325/06 P)

(2006/C 224/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) (zástupci: J.-N. Louis a C. Delcorde, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

— Rozhodnout, že:

Rozsudek Soudu (druhého rozšířeného senátu) vydaný dne 10. května 2006 ve věci T-279/03, Galileo a další v. Komise Evropských společenství, se v celém rozsahu zrušuje.

— A dále:

I. a) Zakázat Komisi užívat výraz Galileo ve spojení s projektem satelitního navigačního systému a přestat vybízet, přímo, či nepřímo, jakékoliv třetí osoby k užívání tohoto výrazu v rámci téhož projektu a dále jí zakázat jakkoliv se podílet na užívání tohoto výrazu třetími osobami.

b) Uložit Komisi zaplatit navrhovatelkám, jednajícím společně a nerozdílně, částku 50 milionů eur jako náhradu za utrpěnou majetkovou škodu.

II. Podpůrně:

V případě, že by Komise i nadále pokračovala v užívání výrazu Galileo, uložit ji zaplatit navrhovatelkám částku 240 milionů eur.

III. Uložit Komisi zaplatit navrhovatelkám, počínaje datem podání návrhu v projednávané věci, úroky z prodlení stanovené na základě diskontní sazby ECB navýšené o dva procentní body ode dne zaslání výzvy dopisem ze dne 30. dubna 2001.

IV. Uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku se navrhovatelky dovolávají nesprávného posouzení, kterého se Soud dopustil tím, že učinil z nabídky zboží a služeb na trhu majitelem ochranné známky podmínku pro uznání zásahu do práv tohoto majitele ve smyslu článku 9.1. nařízení Rady (ES) ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství ([1]) a článku 5.1. směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách ([2]).

Dále zpochybňují restriktivní výklad pojmu „užívání v obchodním styku“, jelikož by se nezbytně týkal činnosti obchodní povahy. Podle navrhovatelek je rozsudek Soudu krom toho postižen v několika bodech nekonzistentnostmi, zejména co se týče obchodního, či neobchodního účelu projektu „Galileo“ a určité či předvídatelné povahy škody.

Navrhovatelky rovněž Soudu vytýkají, že opomenul dostatečně rozhodnout o jejich argumentaci vycházející ze zásahu do jejich firem a obchodních jmen a že nezohlednil, že článek 8 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, naposledy revidované ve Stockholmu dne 14. července 1967 a změněné dne 28. září 1979 ([3]), představuje závazný minimální základ.

A konečně, navrhovatelky Soudu vytýkají, že nezohlednil pravidla použitelná na odpovědnost Komise za legální akt. Podle navrhovatelek je totiž právo ochranných známek právem na přivlastnění si, a nikoliv právem na vytvoření.

([1]) Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.
([2]) Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92.
([3]) Sbírka smluv Spojených národů, svazek 828, č. 1184711, s. 108.

Žaloba podaná dne 25. července 2006 – Komisí Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-326/06)

(2006/C 224/54)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Enegren a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království tím, že nepřijalo předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/86/ES ([1]) ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců, a v každém případě tím, že tyto předpisy nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2001/86/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 8. října 2004.

([1]) Úř. věst. L 294, s. 22; Zvl. vyd. 06/04, s. 272.

Žaloba podaná dne 26. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-327/06)

(2006/C 224/55)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Enegren a L. Pignataro, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství ([1]), respektive tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 této směrnice;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 23. března 2005.

([1]) Úř. věst. L 80, s. 29.

Žaloba podaná dne 27. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-330/06)

(2006/C 224/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: J. Enegren, zmocněnec)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/86/ES ([1]) ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta, během které měla být směrnice provedena, uplynula dne 8. října 2004.

([1]) Úř. věst. L 294, s.22

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2006 Řeckou republikou proti rozsudku vydanému dne 20. června 2006 ve věci T-251/04, Řecká republika v. Komise

(Věc C-332/06 P)

(2006/C 224/57)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupci: V. Kontolaimos, právní poradce státu, a I. Khalkias, pomocný právní poradce)

Další účastnice řízení: Komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— prohlásit projednávaný opravný kasační prostředek za přípustný;

— zrušit nebo změnit rozsudek Soudu prvního stupně;

— vyhovět návrhovým žádáním kasačního opravného prostředku;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení Řecké republiky.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Soud prvního stupně nesprávně vyložil čl. 5 odst. 2 písm. c) pátý pododstavec nařízení č. 729/70 a čl. 7 odst. 4 písm. a) nařízení č. 1258/99, ve spojení s čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95, ve znění pozměněném čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 2245/1999, neboť:

a) sdělení Komise nesplňovalo podmínky článku 8 nařízení č. 1663/95 a nemohlo tedy ani představovat písemné sdělení ve smyslu tohoto ustanovení, ani založit běh lhůty 24 měsíců stanovené nařízeními č. 729/1970 a 1258/1999. Vzhledem k tomu Komise na základě výše uvedených ustanovení nebyla *ratione temporis* příslušná k uložení finančních oprav, neboť se neřídila postupem v podobě dvoustranného jednání stanoveným nařízeními, pokud jde o výši navrhované opravy, jejíž odhad musí být uveden ve sdělení na základě článku 8 nařízení č. 1663/1995, od něhož počíná běžet lhůta 24 měsíců; v každém případě Komise vyloučila z financování výdaje z období staršího 24 měsíců;

b) Soud přiznal nařízení č. 2245/1999 zpětný účinek, když připustil, že uvedené nařízení se nepoužije pouze na výdaje za účetní období 2000, ale také na výdaje za předchozí účetní období.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Soud prvního stupně nesprávně vyložil a použil zásadu proporcionality (vyšší moc) a legitimního očekávání, pokud jde o opožděné uskladnění rýže v intervenčních skladech.

a) Překročení devítidenní lhůty pro skladování veškeré rýže v důsledku nepředvídané stávky provozovatelů používaných dopravních prostředků totiž představuje klasický případ vyšší moci, za níž nelze odpovědnost přičítat Řecku, jehož veřejné orgány udělaly to, co měly pro vrácení veškeré rýže navzdory nepředvídané stávce.

b) Skutečnost, že Komise byla před uplynutím lhůty okamžitě a včas informována, že uskladnění bylo opožděno z důvodu stávky, a skutečnost, že Komise okamžitě neodpověděla, totiž pro Řecko vytvořily legitimní očekávání, že se Komise nebude několikadennímu zpoždění bránit.

Žaloba podaná dne 28. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-333/06)

(2006/C 224/58)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. R. Vidal Puig a K. Simonsson, jako zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Švédské království tím, že nestanovilo sankce za porušení ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 ([1]), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě článku 16 uvedeného nařízení;

— uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 16 odst. 3 nařízení č. 261/2004 vyžaduje, aby členské státy stanovily za porušení ustanovení nařízení účinné, přiměřené a odrazující sankce.

Podle informací, které měla Komise k dispozici, Švédské království, když téměř jeden a půl roku po vstoupení nařízení v platnost nestanovilo sankce za porušení ustanovení článku 14 nařízení, dosud nevytvořilo ucelený sankční systém za jeho porušení.

([1]) Úř. věst. L 46, s. 1

Žaloba podaná dne 4. srpna 2006 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-339/06)

(2006/C 224/59)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. Cattabriga, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2004/116/ES ([1]) ze dne 23. prosince 2004, kterou se mění příloha směrnice Rady 82/471/EHS, pokud jde o zápis *Candida guilliermondii*, respektive tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 této směrnice;

— uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 30. června 2005.

([1]) Úř. věst. L 379, s. 81.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. června 2006 – Španělské království v. Rada Evropské unie

(Věc C-133/04) ([1])

(2006/C 224/60)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Livorno – Itálie) – Umberto Gentilini v. Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Věc C-78/05) ([1])

(2006/C 224/61)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 93, 16.4.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. června 2006 – Španělské království v. Rada Evropské unie

(Věc C-139/05) ([1])

(2006/C 224/62)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 115, 14.5.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Rakouská republika

(Věc C-209/05) ([1])

(2006/C 224/63)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 171, 9.7.2005.

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-253/05) ([1])

(2006/C 224/64)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 229, 17.9.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. června 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Trestní řízení proti Werneru Brouwensovi

(Věc C-272/05) ([1])

(2006/C 224/65)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 217, 3.9.2005.

Usnesení předsedy čtvrtého senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-308/05) ([1])

(2006/C 224/66)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 243, 1.10.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 (žádost o předběžné otázce Tribunale Civile di Bergamo – Itálie) – D.I.A. Srl, v likvidaci v. Cariere Paolo Pigna SpA

(Věc C-309/05) [1]

(2006/C 224/67)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 243, 1.10.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 31. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Estonská republika

(Věc C-351/05) [1]

(2006/C 224/68)

Jednací jazyk: estonština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 281, 12.11.2005.

Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 16. května 2006 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-355/05) [1]

(2006/C 224/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-463/05) [1]

(2006/C 224/70)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 48, 25.2.2006.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. června 2006 – (žádost o předběžné otázce Tribunale di Livorno – Itálie) – Alberto Bianchi v. De Robert Calzature Srl

(Věc C-51/06) [1]

(2006/C 224/71)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 86, 8.4.2006.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. června 2006 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-89/06) [1]

(2006/C 224/72)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 86, 8.4.2006.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Ayadi v. Rada

(Věc T-253/02) ([1])

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Pravomoc Společenství — Zmrazení prostředků — Zásada subsidiarity — Základní práva — Ius cogens — Soudní přezkum — Žaloba na neplatnost“)

(2006/C 224/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Chafiq Ayadi (Dublin, Irsko) (zástupci: původně A. Lyon, H. Miller, M. Willis-Stewart, a S. Cox, advokáti, poté A. Lyon, H. Miller a S. Cox)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Vitsentzatos a M. Bishop, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně J. Collins, poté R. Caudwell, zmocněnci, ve spolupráci s S. Moore, advokátkou) a Komise Evropských společenství (zástupci: C. Brown a M. Wilderspin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294)

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobce ponese vlastní náklady řízení a mimoto se mu ukládá i náhrada nákladů řízení Rady.*

3) *Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Komise ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 289, 23. 11. 2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2006 – Torres v. OHIM-Bodegas Muga (Torre Muga)

(Věc T-247/03) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Torre Muga — Národní a mezinárodní slovní starší ochranné známky TORRES — Nebezpečí záměny — Porušení práv obhajoby“)

(2006/C 224/74)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Miguel Torres (Vilafranca del Penedès, Španělsko) (zástupci: E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino a A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: I. de Medrano Caballero a S. Laitinen, zmocněnci)

Dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Soudem: Bodegas Muga, SA (Haro, Španělsko) (*zástupci*: L. M. Polo Flores a F. Porcuna de la Rosa, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. dubna 2003 (věc R 998/2001-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Miguel Torres, SA a Bodegas Muga, SA

Výrok rozsudku

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).*

3. *Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. července 2006 – La Baronia de Turis v. OHIM – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE)

(Věc T-323/03) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LA BARONNIE — Starší národní slovní ochranná známka BARONIA — Důkaz užívání starší ochranné známky — Důkazy předložené poprvé až u odvolacího senátu — Přípustnost — Rozsah přezkumu prováděného odvolacími senáty — Články 62 a 74 nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 224/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana (Turis, Španělsko) (zástupce: J. Carreño Moreno, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Petrequin a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastník před Soudem: Baron Philippe de Rothschild SA (Paullac, Francie) (zástupce: K. Manhaeve, advokát)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. července 2003 (R 57/2003-2), týkajícím se námitkového řízení mezi La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana a Baron Philippe de Rothschild SA

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. července 2003 (věc R 57/2003-2) se zrušuje.*

2. *Návrh žalobkyně, La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, na zamítnutí zápisu přihlašované ochranné známky Společenství se zamítá jako nepřípustný.*

3. *Návrh vedlejšího účastníka, Baron Philippe de Rothschild SA, na prohlášení námitek za nepřípustné v rozsahu, v němž jsou založeny na čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, se zamítá.*

4. *Žaloba se ve zbývající části zamítá.*

([1]) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Shandong Reipu Biochemicals v. Rada

(Věc T-413/03) ([1])

(„Dumping — Dovoz parakresolu pocházejícího z Číny — Určení vypracované běžné hodnoty — Započtení nákladů na vedlejší produkty — Povinnost přezkumu Komisí a Radou“)

(2006/C 224/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

*Žalobkyně***:** Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd (Shandong, Čína) (zástupci: O. Prost, V. Avgoustidi a E. Berthelot, advokáti)

*Žalovaná***:** Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Komise Evropských společenství (zástupci: T. Scharf a K. Talabér-Ricz, zmocněnci) a Degussa Knottingley Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: F. Renard, advokát)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1656/2003 ze dne 11. září 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 234, s. 1; Zvl. vyd. 11/48, s. 39)

Výrok rozsudku

1) *Nařízení Rady (ES) č. 1656/2003 ze dne 11. září 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu parakresolu pocházejícího z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla se zrušuje v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.*

2) *Rada ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalobkyní.*

3) *Komise a Degussa Knottingley Ltd ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Hassan v. Rada a Komise

(Věc T-49/04) ([1])

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Zmrazení prostředků — Základní práva — Ius cogens — Soudní přezkum — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“)

(2006/C 224/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Faraj Hassan (Brixton, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, barrister, a H. Miller, solicitor)

Žalované: Rada Evropské unie (zástupci: S. Marquardt a E. Finnegan, zmocněnci) a Komise Evropských společenství (zástupci: J. Enegren a C. Brown, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2049/2003 ze dne 20. listopadu 2003, kterým se po pětadvacáté mění nařízení č. 881/2002 (Úř. věst. L 303, s. 20; Zvl. vyd. 18/02, s. 219), a jednak žaloba na náhradu škody

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Vounakis v. Komise

(Věc T-165/04) ([1])

(„Úředníci — Zpráva o vývoji služebního postupu — Hodnotící období 2001/2002 — Nepříslušnost hodnotitele odvolání — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost odůvodnění“)

(2006/C 224/78)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Hippocrate Vounakis (Wezembeek-Oppem, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a V. Joris, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 23. května 2003, kterým se vystavuje zpráva o vývoji služebního postupu žalobce za období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí ze dne 23. května 2003, kterým se vystavuje zpráva o vývoji služebního postupu žalobce za období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002 se zrušuje v rozsahu, v němž se týká oddílu „Chování ve službě“.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Komisi se ukládá, aby nesla vlastní náklady řízení, jakož i třetinu nákladů řízení vynaložených žalobcem.*

4) *Žalobce ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 179, 10.7.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. července 2006 – Belgie v. Komise

(Věc T-221/04) [1]

(„EZOZF — Schválení účetní závěrky — Plodiny na orné půdě — Kontrola ploch založená na systému leteckého ortografického zobrazování (SLZ) — Rozdíl mezi prohlášenou plochou a plochou vyplývající ze systému SLZ — Správní kontrola a kontrola na místě — Škoda pro EZOZF“)

(2006/C 224/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Belgické království (zástupci: původně A. Goldman a E. Dominkovits, dále M. Wimmer, zmocněnci, ve spolupráci s H. Gilliamsem, P. de Bandtem a L. Goossensem, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Nolin a L. Visaggio, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2004/136/ES ze dne 4. února 2004 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 40, s. 31) v rozsahu, v němž stanoví paušální opravu 2 % výdajů, které prohlásila Belgie v oblasti plodin na orné půdě.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 118, 30.4.2004 (Věc C-176/04)

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Itálie v. Komise

(Věc T-225/04) [1]

(„Strukturální fondy — Financování iniciativ Společenství — Změna orientačních rozdělení — Výkon pravomocného soudního rozhodnutí — Zrušující rozsudek“)

(2006/C 224/80)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: původně A. Cingolo, P. Gentili a D. Del Gaizo, poté P. Gentili a D. Del Gaizo, advokáti, jako zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: E. de March a J. Flynn, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2003) 3971 konečné ze dne 26. listopadu 2003, kterým se orientačně rozdělují položky závazků pro jednotlivé členské státy v rámci iniciativ Společenství pro období 1994-1999, jakož i všech souvisejících a předchozích aktů

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalovanou.*

[1] Úř. věst. C 106, 30.4.2004 (věc C-60/04).

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2006 – Caviar Anzali v. OHIM-Novomarket (Asetra)

(Věc T-252/04) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ASETRA — Starší národní a mezinárodní obrazová ochranná známka CAVIAR ASTARA — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Zamítnutí námitek z důvodu, že ve stanovených lhůtách nebyly předloženy dokumenty — Důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem — Přípustnost — Rozsah přezkumu prováděného odvolacími senáty — Články 62 a 74 nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 224/81)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caviar Anzali SAS (Colombes, Francie) (zástupce: J.-F. Jésus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Novomarket, SA (Madrid, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. dubna 2004 (věc R 479/2003-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Caviar Anzali SAS a Novomarket, SA

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 19. dubna 2004 (věc R 479/2003-2) se zrušuje.*

2. *OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 217, 28.8.2004

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Vitakraft-Werke Wührmann v. OHIM – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT)

(Věc T-277/04) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství VITACOAT — Starší národní slovní ochranné známky VITAKRAFT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 224/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG (Brémy, Německo) (zástupce: U. Sander, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Novais Gonçalves, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem: Johnson's Veterinary Products Ltd (Sutton Coldfield, Spojené království) (zástupce: M. Edenborough, barrister)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 27. dubna 2004 (věc R 560/2003-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG a Johnson's Veterinary Products Ltd

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyně kromě vlastních nákladů řízení ponese náklady řízení Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), jakož i náklady řízení vedlejší účastnice vzniklé před Soudem.*

([1]) Úř. věst. C 300, 4.12.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Andrieu v. Komise

(Věc T-285/04) ([1])

(„Úředníci — Žaloba na neplatnost — Zpráva o vývoji služebního postupu — Práva obhajoby — Žaloba na náhradu škody — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michel Andrieu (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues a Y. Minatchy, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Berscheid a L. Lozano Palacios, zmocněnci, ve spolupráci s M. Gentonem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení zprávy o vývoji služebního postupu žalobce za období 2001/2002 a návrh na náhradu škody a úroků

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 262, 23. 10. 2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. července 2006 – Fries Guggenheim v. Cedefop

(Věc T-373/04) ([1])

(„Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání — Pracovní místa ředitelů oblastí — Obsazení pracovních míst na základě přeřazení — Neuskutečnění výběrového řízení“)

(2006/C 224/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Éric Mathias Fries Guggenheim (Soluň, Řecko) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalované: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop) (zástupce: B. Wägenbaur, advokát)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí ředitele Cedefop ze dne 28. ledna 2004 o jmenování ředitelů oblastí (Heads of Area).

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí ředitele Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání Cedefop ze dne 28. ledna 2004 o jmenování ředitelů oblastí A až D se zrušují.*

2) *Cedefop se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – IMPALA v. Komise

(Věc T-464/04) ([1])

(„Hospodářská soutěž — Nařízení (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutí prohlašující fúzi za slučitelnou se společným trhem — Trh s hudebními nahrávkami a trh s hudbou přístupnou prostřednictvím internetu — Existence kolektivního dominantního postavení — Riziko vytvoření kolektivního dominantního postavení — Podmínky — Transparentnost trhu — Odrazující prostředky — Odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“)

(2006/C 224/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, mezinárodní sdružení) (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Crosby a J. Golding, solicitors a I. Wekstein-Steg, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Whelan a K. Mojzesowicz, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Bertelsmann AG (Gütersloh, Německo) (zástupci: J. Boyce, solicitor, P. Chappatte a D. Loukas, advokáti), Sony BMG Music Entertainment BV (Vianen, Nizozemsko) a Sony Corporation of America (SCA) (New York, Spojené státy) (zástupci: N. Levy, barrister, R. Snelders a T. Graf, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2004) 2815 ze dne 19. července 2005, kterým se fúze prohlašuje za slučitelnou se společným trhem a s fungováním Dohody o EHP (věc č. COMP/M.3333 – Sony/BMG)

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí Komise C (2004) 2815 ze dne 19. července 2005, kterým se fúze prohlašuje za slučitelnou se společným trhem a s fungováním Dohody o EHP (věc č. COMP/M.3333 – Sony/BMG) se zrušuje.*

2) *Komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených žalobkyní.*

3) *Žalobkyně ponese čtvrtinu svých nákladů řízení.*

4) *Vedlejší účastnice řízení ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 6, 8.1.2005 (věc C-60/04).

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. července 2006 – Rossi v. OHIM – Marcorossi (MARCOROSSI)

(Věc T-97/05) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství MARCOROSSI — Dřívější vnitrostátní a mezinárodní slovní ochranná známka MISS ROSSI — Dřívější slovní ochranná známka Společenství SERGIO ROSSI — Důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny“)

(2006/C 224/86)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sergio Rossi SpA (San Mauro Pascoli, Itálie) (zástupce: A. Ruo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce P. Bullock, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem, vedlejší účastník řízení před Soudem: Marcorossi Srl (Bodio Lommago, Itálie) (*zástupci*: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boleto a E. Gavuzzi, advokáti)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého senátu OHIM ze dne 17. prosince 2004 (věc R 226/2003-2) týkající se námitkového řízení mezi Sergio Rossi SpA a Marcorossi Srl

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Žalobkyně ponese kromě vlastních nákladů také náklady vedlejšího účastníka.*

3. *Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 115, 14.5.2005.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. července 2006 – Endesa v. Komise

(Věc T-417/05) ([1])

(„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nařízení (ES) č. 139/2004 — Trh s elektřinou — Rozhodnutí, kterým bylo stanoveno, že spojení nemá význam pro celé Společenství — Výpočet obratu — Účetní pravidla — Úpravy — Důkazní břemeno — Práva obhajoby“)

(2006/C 224/87)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

*Žalobkyně***:** Endesa, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Flynn, QC, S. Baxter, M. Odriozola Alén, M. Muñoz de Juan, M. Merola, J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez a J. Varcárcel Martínez, advokáti)

*Žalovaná***:** Komise Evropských společenství (zástupci: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier, A. Whelan a M. Schneider, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: N. Díaz Abad, abogado del Estado) a Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz, J. Jiménez de la Iglesia a A. Leis García, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 15. listopadu 2005, kterým bylo stanoveno, že spojení nemá význam pro celé Společenství (věc COMP/M.3986 Gas Natural/Endesa)

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí a Gas Natural SDG, SA včetně nákladů řízení o předběžném opatření.*

3) *Španělské království ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 22, 28.1.2006.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Free Trade Foods v. Komise

(Věc T-108/01) ([1])

(„Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Cukr s kumulací původu ES/ZZÚ — Ochranné opatření — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2006/C 224/88)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Free Trade Foods NV (Curaçao, Nizozemské Antily) (zástupci: M. Slotboom a N. Helder, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: T. van Rijn, zmocněnec)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec) a Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a L. Bernheim, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 396/2001 ze dne 27. února 2001 o pokračování uplatňování ochranných opatření týkajících se dovozů výrobků odvětví cukru s kumulací původu ES/ZZÚ ze zámořských zemí a území pro období od 1. března 2001 do 30. června 2001 (Úř. věst. L 58, s. 13), jakož i návrh na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku přijetí napadeného nařízení

Výrok usnesení

1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*

2) *Žalobkyni se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení žalované. Španělské království a Francouzská republika ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 227, 11.8.2001.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Free Trade Foods v. Komise

(Věc T-202/01) ([1])

(„Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Cukr s kumulací původu ES/ZZÚ — Ochranné opatření — Nečinnost žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2006/C 224/89)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Free Trade Foods NV (Curaçao, Nizozemské Antily) (zástupci: původně M. Slotboom a N. Helder, advokáti, poté M. Slotboom)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: T. van Rijn, zmocněnec)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 1325/2001 ze dne 29. června 2001 o pokračování uplatňování ochranných opatření týkajících se dovozů výrobků odvětví cukru s kumulací původu ES/ZZÚ ze zámořských zemí a území pro období od 1. července 2001 do 30. prosince 2001 (Úř. věst. L 177, s. 57), jakož i návrh na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku přijetí napadeného nařízení

Výrok usnesení

1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*

2) *Žalobkyni se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení žalované. Španělské království ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 303, 27.10.2001.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Établissements Toulorge v. Parlament a Rada

(Věc T-167/02) [1]

(„Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Prodej krmných směsí určených pro zvířata — Skutečná újma“)

(2006/C 224/90)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Établissements Toulorge (Bricquebec, Francie) (zástupci: D. Waelbroeck a D. Brinckman, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: C. Pennera a E. Waldherr) a Rada Evropské unie (zástupci: dříve I. Díez Parra a F. Ruggeri Laderchi, dále I. Díez Parra a Z. Kupčová, zmocněnci)

Vedlejší účastníci na podporu žalovaných: Spolková republika Německo (zástupci: W.-D. Plessing a M. Lumma, zmocněnci) a Komise Evropských společenství (zástupce: A. Bordes, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na náhradu újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla z důvodu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/2/ES ze dne 28. ledna 2002, kterou se mění směrnice Rady 79/373/EHS o oběhu krmných směsí a zrušuje směrnice Komise 91/357/EHS (Úř. věst. L 63, s. 23; Zvl. vyd. 03/35, s. 245)

Výrok usnesení

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobce ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Parlamentem a Radou.*

3) *Spolková republika Německo a Komise ponesou vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. června 2006 – Nürburgring v. Parlament a Rada

(Věc T-311/03) [1]

(„Žaloba na neplatnost — Směrnice 2003/33/ES — Reklama a sponzorství ve prospěch tabákových výrobků — Zákaz sponzorství akcí nebo činností, které zahrnují několik členských států — Aktivní procesní legitimace — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/91)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nürburgring GmbH (Nürburg/Eifel, Německo) (zástupci: H.-J. Rabe, advokát, ve spolupráci s M. Dausesem, profesorem)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: E. Waldherr a U. Rösslein, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: E. Karlsson a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastníci na podporu žalobkyně: Hockenheim-Ring GmbH (Hockenheim, Německo) a Exploitatie Circuit Park Zandvoort BV (Zandvoort, Nizozemsko) (zástupce: M. Dauses, profesor)

Vedlejší účastníci na podporu žalovaných: Finská republika (zástupci: T. Pynnä, A. Guimaraes-Purokoski a E. Bygglin, zmocněnci), Komise Evropských společenství (zástupci: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin a F. Hoffmeister, zmocněnci) a Španělské království (zástupce: L. Fraguas Gadea, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/33/ES ze dne 26. května 2003 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se reklamy na tabákové výrobky a sponzorství souvisejícího s tabákovými výrobky (Úř. věst. L 152, s. 16; Zvl. vyd. 15/07, s. 460) a zejména jejího čl. 5 odst. 1

Výrok usnesení

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a náklady řízení vynaložené Parlamentem a Radou.*

3) *Španělské království, Finská republika a Komise, jakož i Hockenheim-Ring GmbH a Exploitatie Circuit Park Zandvoort BV ponesou vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Juchem a další v. Parlament a Rada

(Věc T-321/03) ([1])

(„Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Prodej krmných směsí určených pro zvířata — Skutečná újma“)

(2006/C 224/92)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Juchem GmbH (Eppelborn, Německo) a 223 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: D. Waelbroeck a N. Rampal, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: E. Waldherr a M. Moore, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: původně M. Balta a F. Ruggeri Laderchi, poté M. Balta a Z. Kupčová, zmocněnci)

Vedlejší účastníci na podporu žalovaných: Spolková republika Německo (zástupci: W.-D. Plessing a M. Lumma, zmocněnci) a Komise Evropských společenství (zástupci: A. Bordes a B. Doherty, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na náhradu újmy, kterou žalobci údajně utrpěli z důvodu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/2/ES ze dne 28. ledna 2002, kterou se mění směrnice Rady 79/373/EHS o oběhu krmných směsí a zrušuje směrnice Komise 91/357/EHS (Úř. věst. L 63, s. 23; Zvl. vyd. 03/35, s. 245)

Výrok usnesení

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Žalobci, jakož i Parlament a Rada ponesou vlastní náklady řízení.*

3) *Spolková republika Německo a Komise ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Freiherr von Cramer-Klett a Rechtlerverband Pfronten v. Komise

(Věc T-136/04) ([1])

(„Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2004/69/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/93)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Rasso Freiherr von Cramer-Klett (Aschau im Chiemgau, Německo) a Rechtlerverband Pfronten (Pfronten, Německo) (zástupci: T. Schönfeld a L. Thum, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a B. Schima, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Finská republika (zástupkyně: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnkyně)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2004/69/ES ze dne 22. prosince 2003, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. 2004, L 14, s. 21).

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Žalobci ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.*

3) *Finská republika ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 190, 24.7.2006.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Mayer a další v. Komise

(Věc T-137/04) [1]

(„Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2004/69/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/94)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Kurt Martin Mayer (Eisentratten, Rakousko), Tilly Forstbetriebe GmbH (Treibach, Rakousko), Anton Volpini de Maestri (Spittal/Drau, Rakousko) a Johannes Volpini de Maestri (Seeboden, Rakousko) (zástupce: M. Schaffgotsch, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a B. Schima, zmocněnci)

Vedlejší účastník na podporu žalovaného: Finská republika (zástupci: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2004/69/ES ze dne 22. prosince 2003, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v alpínské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. 2004, L 14, s. 21).

Výrok usnesení

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Žalobci ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.*

3) *Finská republika ponese vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 146, 29.5.2004.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. června 2006 – Itálie v. Komise

(Věc T-110/05) [1]

(„Ptačí chřipka — Výjimečná opatření přijatá na podporu trhu s vejci — Neexistence výjimečných opatření na podporu trhu s drůbežím masem — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/95)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: G. Aiello, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Cattabriga a L. Visaggio, zmocněnci)

Předmět

Zrušení nařízení Komise (ES) č. 2102/2004 ze dne 9. prosince 2004 o některých výjimečných opatřeních na podporu trhu s vejci v Itálii (Úř. věst. L 365, s. 10) v rozsahu, v němž nestanoví žádná výjimečná opatření na podporu trhu s drůbežím masem ve smyslu článku 14 nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s drůbežím masem (Úř. věst. L 282, s. 77).

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 115, 14.5.2005.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. června 2006 – Sahlstedt a další v. Komise

(Věc T-150/05) [1]

(„Směrnice Rady 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Rozhodnutí Komise 2005/101/ES — Seznam lokalit významných pro Společenství v boreální biogeografické oblasti — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost“)

(2006/C 224/96)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobci: Markku Sahlstedt (Karkkila, Finsko), Juha Kankkunen (Laukaa, Finsko), Mikko Tanner (Vahti, Finsko), Toini Tanner (Helsinky, Finsko), Liisa Tanner (Helsinki), Eeva Jokinen (Helsinky), Aili Oksanen (Helsinky), Olli Tanner (Lohja, Finsko), Leena Tanner (Helsinky), Aila Puttonen (Ristiina, Finsko), Risto Tanner (Espoo, Finsko), Tom Järvinen (Espoo), Runo K. Kurko (Espoo), Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry (Helsinky) a MTK.n säätiö (Helsinky) (zástupce: K. Marttinen, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: M. van Beek a M. Huttunen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalované: Finská republika (zástupci: A. Guimaraes-Purokoski a J. Himmanen, zmocněnci)

Předmět

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2005/101/ES ze dne 13. ledna 2005, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v boreální biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. L 40, s.1)

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *Žalobci ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.*

3) *Finská republika ponese vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 5. července 2006 – Comunidad Autónoma de Valencia v. Komise

(Věc T-357/05) [1]

(„Fond soudržnosti — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřípustnost“)

(2006/C 224/97)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně:: Comunidad Autónoma de Valencia (Španělsko) (zástupci: J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Escobar Guerrero a A. Weimar, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení konečného rozhodnutí Komise K (2005) 1867 ze dne 27. června 2005, týkající se snížení finanční podpory, která byla původně poskytnuta Fondem soudržnosti skupině projektů č. 97/11/61/028 o sběru a zpracování odpadních vody v oblasti Středozemního moře Comunidad Autónoma de Valencia (Španělsko).

Výrok usnesení

1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.*

2) *Není namístě rozhodovat o návrhu na vstup do řízení jako vedlejší účastník.*

3) *Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení Komise, s výjimkou nákladů, které souvisejí s návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastník.*

4) *Žalobkyně, Komise a Comunidad autónoma de Andalucía – Junta de Andalucía ponesou vlastní náklady řízení související se vstupem vedlejšího účastníka do řízení.*

[1] Úř. věst. C 281, 12.11.2005.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 26. června 2006 – Olympiakes Aerogrammes v. Komise

(Věc T-416/05 R)

(„Předběžné opatření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Státní podpory — Naléhavost“)

(2006/C 224/98)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithea, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Triantafyllou a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti článku 2 ve spojení s čl. 1odst. 1 rozhodnutí Komise o státní podpoře C 11/2004 (dříve NN 4/2003) – Olympiaki Aeroporia – Restrukturalizace a privatizace, ze dne 14. září 2005.

Výrok usnesení

1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*

2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2006 – Romana Tabacchi v. Komise

(Věc T-11/06 R)

(„Předběžné opatření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Hospodářská soutěž — Zaplacení pokuty — Bankovní záruka — Fumus boni juris — Naléhavost — Vážení zájmů — Částečný a podmíněný odklad“)

(2006/C 224/99)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Romana Tabacchi SpA (Řím, Itálie) (zástupci: M. Siragusa a G. C. Rizza, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: É. Gippini Fournier a F. Amato, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005, v řízení podle článku 81 odst. 1 ES (Věc COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák – Itálie) v rozsahu, v němž ukládá žalobkyni pokutu 2,05 milionů eur, a jednak návrh týkající se obdržení prominutí povinnosti založit bankovní záruku jako podmínku pro okamžité nevybrání uvedené pokuty

Výrok usnesení

1) *Odkládá se povinnost Romana Tabacchi SpA zřídit bankovní záruku ve prospěch Komise pro zabránění okamžitého vybrání pokuty, která jí byla uložena článkem 2 rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005 v řízení podle článku 81 odst. 1 ES (Věc COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák – Itálie) za následujících podmínek:*

   a) *ve lhůtě dvou týdnů od oznámení tohoto usnesení žalobkyně:*

      — *zřídí bankovní záruku ve výši 400 000 eur;*

      — *zaplatí Komisi částku 200 000 eur;*

   b) *ve lhůtě tří měsíců od oznámení tohoto usnesení žalobkyně zaplatí Komisi částku 330 000 eur;*

   c) *ode dne 1. ledna 2007 bude žalobkyně platit Komisi čtvrtletní dávky ve výši 100 000 eur, dokud nebude uskutečněna první ze dvou následujících podmínek:*

      — *zaplacení zbývající nadále dlužené pokuty, zvýšené o úroky uvedené Komisí v jejím dopise ze dne 9. listopadu 2005 o oznámení rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta;*

      — *vydání rozsudku v hlavní věci.*

2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 28. června 2006 – Bavaria v. Rada

(Věc T-178/06)

(2006/C 224/100)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bavaria N.V. (zástupce: G. van der Wal, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že neplatnost nařízení č. 1347/2001 zakládá mimosmluvní odpovědnost Společenství podle čl. 288 odst. 2 ES;

— uložit Radě náhradu škody, která vznikla a ještě vznikne společnosti Bavaria, stanovit výši náhrady škody na částku 100 milionů eur nebo na částku, kterou stanoví Soud na základě spravedlivého uvážení a případně Radě uložit, aby zaplatila úroky z prodlení;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně činí Radu odpovědnou za škodu, která jí vznikla a ještě vznikne v důsledku přijetí nařízení č. 1347/2001 ([1]), kterým bylo označení „Bayerisches Bier" [bavorské pivo] zapsáno jako chráněného zeměpisné označení. Žalobkyně tvrdí, že nařízení č. 1347/2001 je neplatné, a tudíž porušuje její práva. Škoda, která jí tímto porušením práva vznikla, spočívá mimo jiné v nákladech řízení, která byla vedena a která je nutné vést v různých členských státech, porušení pověsti jejích ochranných známek, která obsahují slovo „Bavaria", jakož i v budoucích škodách, které jí vzniknou v důsledku porušení a pozbytí jejích práv k ochranným známkám.

Označení „Bayerisches Bier" bylo zapsáno jako chráněné zeměpisné označení neprávem, neboť pivo není zemědělským produktem nebo potravinou ve smyslu Přílohy 1 Smlouvy o ES. Rovněž nařízení č. 2081/92 ([2]) nemůže tvořit žádný právní základ pro zápis označení „Bayerisches Bier" jako chráněného zeměpisného označení, neboť je také neplatné.

Rada vycházela neprávem z předpokladu, že označení „Bayerisches Bier" splňuje požadavky článků 2 a 4 nařízení č. 2081/92.

Rada tento názor nedostatečně odůvodnila, zejména s ohledem na to, že žádost o zápis nebyla nesporná.

Označení „Bayerisches Bier" nesplňuje požadavky pro použití zjednodušeného řízení podle článku 17 ve spojení s článkem 2 nařízení č. 2081/92, neboť toto označení nebylo v Německu před rozhodným dnem 25. červencem 1993 ani právně chráněno, ani se nejednalo o vžité označení.

Mimoto je Bavorsko německou spolkovou zemí a název země může být používán pro chráněné označení pouze ve výjimečných případech.

Označení „Bayerisches Bier" není také regionálně spojené s představou určité kvality nebo určité pověsti, neboť se jedná o celou řadu výrobků s velmi rozdílnými vlastnostmi. Podle nařízení č. 2081/92 je nepřípustné propůjčit pojmu nadřazenému pro různé druhy piva postavení chráněného zeměpisného označení.

Německá žádost o zápis navíc nesplňovala předpoklady čl. 4 odst. 2 nařízení č. 2081/92 a byla nedostatečným základem pro zápis.

Dále Rada zápisem označení „Bayerisches Bier" porušila článek 3 nařízení č. 2081/92 a článek 28 ES, neboť toto označení je v několika členských státech druhovým pojmem.

Řízení podle článku 17 nařízení č. 2081/92 je navíc stiženo neplatností, protože poškození neměli možnost být vyslechnuti v transparentním a řádném správním řízení.

Rada také vycházela z nesprávného stanoviska, pokud jde o existenci značek piva s označením „Bayerisches Bier", ačkoliv žádná z jejích značek údaj „Bayerisches Bier" neobsahuje.

Žalobkyně dále vytýká porušení jejího výlučného práva k ochranné známce, jak je definováno v čl. 16 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. dubna 1994 (dále jen „Dohoda TRIPS"). Rozsah přípustného používání zapsaného údaje není upřesněn ani v čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2081/92, ani v nařízení č. 1347/2001. Skutečnost, že její výlučné právo není plně chráněno, porušuje čl. 16 odst. 1 Dohody TRIPS. Mimoto čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2081/92 stanoví omezenější předpoklady, jež se liší od předpokladů čl. 16 odst. 1 Dohody TRIPS. Koexistence starší ochranné známky Bavaria a zeměpisného označení „Bayerisches Bier" je tudíž neslučitelná s čl. 16 odst. 1 Dohody TRIPS.

Okolnost, že Rada zohlednila pouze ochrannou známku Bavaria a nechala bez povšimnutí obchodní název Bavaria, je rovněž v rozporu s Dohodou TRIPS.

Konečně Rada tím, že přijala nařízení č. 1347/2001, porušila její vlastnické právo a její legitimní očekávání. Nařízení č. 1347/2001 může mít zejména za následek skutečnost, že žalobkyně nebude moci nadále používat svou ochrannou známku v jednom nebo více členských státech.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1347/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se doplňuje příloha nařízení Komise (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 (Úř. věst. L 182, s. 3; Zvl. vyd. 03/33, s. 97).

([2]) Nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4).

Žaloba podaná dne 7. července 2006 – Komise v. Burie Onderzoek en Advies

(Věc T-179/06)

(2006/C 224/101)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: A. Weimar, zmocněnec, ve spolupráci s W. A. M. Rupertem, advokátem)

Žalovaná: Burie Onderzoek en Advies B. V. (Nijeholtpade, Nizozemsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že žalovaná je povinna Komisi zaplatit 646 871,28 eur, tj. hlavní pohledávku 454 832,62 eur a úroky z prodlení ve výši 192 039,66 eur, včetně zákonných úroků od podání této žaloby až do úplného vyrovnání pohledávky;

— uložit Burie Onderzoek en Advies náhradu nákladů řízení a mimosoudních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství, zastoupené Komisí, uzavřelo se žalovanou a dalšími smluvními stranami dvě smlouvy týkající se prací, které jsou prováděny v rámci výzkumu a vývoje v oblasti vyspělých komunikačních technologií v Evropě (program RACE II – Projekt R2022 Barbara) a aplikace telematiky ve veřejném zájmu (program aplikace telematiky Telepromise).

Komise provedla podle smlouvy audit. Na základě auditu zaslala žalované dlužní úpis. Ze všeobecných smluvních podmínek vyplývá, že žalovaná je povinna uhradit rozdíl mezi schválenými náklady a platbami dosud provedenými Komisí a že se jedná o platbu bez právního důvodu podle článku 203 šesté části Nederlands Burgerlijk Wetboek (nizozemský občanský zákoník), který je použitelný na sporné smlouvy.

Žaloba podaná dne 12. července 2006 – Télévision Française 1 v. Komise

(Věc T-193/06)

(2006/C 224/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Télévision Française 1 (Boulogne, Francie) (zástupci: J.-P. Hordies, advokát, a C. Smits, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit žalobu za nepřípustnou a neopodstatněnou;

— rozhodnout o zrušení rozhodnutí Komise ze dne 22. března 2006 o režimu podpor pro kinematografii a audiovizuální produkci;

— rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle práva.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podala dne 3. října 2001 dvě stížnosti u Komise, kterými se domáhala, aby bylo určeno, že změny v režimu podpor v oblasti podpory kinematografie a audiovizuální produkce ve Francii představují protiprávní státní podpory, neboť byly poskytnuty v rozporu s čl. 88 odst. 3 ES, a v každém případě státní podpory, které nejsou slučitelné se společným trhem.

Rozhodnutím K(2006)832 konečné ze dne 22. března 2006 (Státní podpora NN 84/2004 a N 95/2004 – Francie, Režimy podpor pro kinematografii a audiovizuální produkci) Komise prohlásila, že režimy podpor v oblasti podpory kinematografické a audiovizuální produkce poskytnuté Francií jsou slučitelné se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) a d) ES. Jedná se o napadené rozhodnutí v projednávané žalobě.

Žalobkyně se na podporu svých návrhů dovolává tří žalobních důvodů.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila porušení podstatných formálních náležitostí, neboť napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, pokud jde o povahu poplatků, povahu povinností investovat uložených provozovatelům televizního vysílání a slučitelnost se společným trhem jiných státních opatření podpory napadených žalobkyní.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení pojmu státní prostředky, když usoudila, že systém povinných objednávek neznamená převod státních prostředků ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

Třetí žalobní důvod, kterého se žalobkyně dovolává, vychází z údajného porušení ze strany Komise čl. 87 odst. 3 písm. d) ES, neboť napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné posouzení pojmu podpora určená k rozvíjení kultury.

Žaloba podaná dne 26. července 2006 – IBERDROLA v. Komise Evropských společenství

(Věc T-200/06)

(2006/C 224/103)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: IBERDROLA S.A. (Bilbao, Španělsko) (zástupci: J. Alfaro Aguilar a P. Liñán Hernández, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. dubna 2006 (věc č. COMP/M.4110 – E.ON/Endesa), kterým bylo spojení, jímž chce E.ON AG získat kontrolu nad všemi akciemi společnosti ENDESA SA, prohlášeno za slučitelné se společným trhem.

Žalobkyně v tomto ohledu upřesňuje, že podle jejího názoru napadené rozhodnutí přehlíží existující závažné riziko vzniku koordinovaných účinků v soutěžních vztazích mezi hlavními hospodářskými subjekty s celoevropským působením, jež nelze při operaci tohoto rozsahu a takových vlastností, jež se dotýká podniků s dominantním postavením na dvou hlavních vnitrostátních energetických trzích, ponechat bez přezkoumání.

Na podporu svých návrhů žalobkyně tvrdí, že žalovaná:

— porušila zásadu řádné správy tím, že provedla nesprávné a nedostatečné šetření fungování dotčených trhů a dopadu operace na ně;

— dopustila se nesprávného právního posouzení tím, že v rozporu s nařízením o spojování podniků a judikaturou Společenství založila přezkum operace na statickém pohledu na trhy;

— nedodržela svou povinnost zajistit konzistentní uplatňování norem o kontrole spojování a zneužívání dominantního postavení při přezkumu oznámené operace tím, že ji povolila, aniž by přezkoumala původ prostředků, které chce společnost E.ON použít k získání společnosti ENDESA, za účelem určení, zda takové spojení nemůže být výsledkem zneužití dominantního postavení;

— dopustila se řady nesprávných posouzení a nezohlednila relevantní skutečnosti tím, že usoudila, že slučitelnost operace nevyvolává vážné pochybnosti, a rozhodla o jejím povolení v první fázi. V tomto ohledu žalobkyně zdůrazňuje, že ačkoli bylo napadené nařízení přijato na základě nového nařízení o spojování, které ukládá povinnost složitějšího a náročnějšího přezkumu, přesto:

  — vůbec nezohledňuje negativní dopad, který bude mít operace na proces integrace vnitrostátních velkoobchodních trhů, který vyvrcholí vytvořením jednotného evropského trhu s plynem a elektřinou;

  — nedostatečně posoudilo dopad plánované operace na vznikající celoevropský trh dodávek elektřiny nadnárodním společnostem;

  — má za to, že společnost E.ON nebyla přes své celoevropské zaměření a svou hospodářskou sílu významným potenciálním soutěžitelem společnosti ENDESA na španělských trzích výroby elektřiny a dodávek plynu;

  — dospívá k závěru, že operací nebude posíleno dominantní postavení na německém trhu a že zmizení společnosti ENDESA, která teprve nedávno vstoupila na trh, nezmění soutěžní kontext.

Konečně, žalobkyně se dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění aktů.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2006 – Gerson v. OHIM (Paint filter)

(Věc T-201/06)

(2006/C 224/104)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Louis M. Gerson Co., Inc (Middleboro, USA) (zástupce: M. Edenborough, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit v celém rozsahu rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 15. května 2006 (věc R 1387/2005-2);

— uložit Úřadu náhradu nákladů žalobkyně vynaložených v souvislosti s projednáváním této žaloby před Soudem prvního stupně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: trojrozměrná ochranná známka sestávající ze „světle žluté barvy v požadovaném odstínu, použité na oko na hrotu filtru na barvu" pro výrobky a služby ve třídách 16 a 21 – přihláška č. 3 969 367.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady 40/94. Žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil několika nesprávných skutkových zjištění při posuzování a přijal přinejmenším jedno z pochybení průzkumového referenta. Mimoto při vyhodnocování možných důkazů odvolací senát údajně neprovedl odpovídající vyvážení a tudíž dospěl k nesprávnému závěru při posuzování čl. 7 odst. 1 písm. b) výše uvedeného nařízení.

Žalobkyně konečně tvrdí, že přihlášku lze odlišit jako pocházející od jednoho obchodního zdroje a tudíž neporušuje čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení. Žalobkyně ve skutečnosti tvrdí, že použití barvy by bylo postřehnuto relevantní veřejností ve spojitosti pouze s jedním obchodním zdrojem.

Žaloba podaná dne 31. července 2006 – Select Appointments v. OHIM – Manpower (TELESELECT)

(Věc T-202/06)

(2006/C 224/105)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Select Appointments (Holdings) Ltd. (St Albans, Spojené království) (zástupci: G.R. Fernando, C.J. Leech, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Manpower Inc. (Milwaukee, Spojené státy americké)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu OHIM ze dne 18. května 2006 povolující zápis přihlášky č. 1 030 980 a zamítající námitky č. B 303 158;

— zamítnout přihlášku; a

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Manpower Inc.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „TELESELECT" pro služby ve třídách 35 a 41 (služby v hodnocení a cvičení v oblasti obsluhy telefonních hovorů)

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Select Appointments (Holdings)

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „SELECT" pro služby ve třídách 35 a 41 – přihláška č. 2 111 367 (zprostředkovatelny práce, poradenství, informace o pracovních příležitostech, , reklama a služby v oblasti personalistiky)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 vzhledem k tomu, že podle žalobkyně nebezpečí záměny byť jen na části území Evropského společenství odůvodnilo zamítnutí zápisu napadené ochranné známky. S ohledem na to, že průměrní spotřebitelé nemusí nutně hovořit anglicky, pojem „SELECT" obsažený ve slovní ochranné známce by pro ně neměl žádný zvláštní význam.

Krom toho žalobkyně tvrdí, že hodnotící služby poskytované napadenou ochrannou známkou jsou obsaženy v širších službách zprostředkování práce, pokrytých vlastní ochrannou známkou Společenství.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2006 – Eurostrategies v. Komise

(Věc T-203/06)

(2006/C 224/106)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eurostrategies SPRL (Brussels, Belgie) (zástupce: S. Crosby, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 28. července 2006, kterým se odmítá přístup k níže uvedeným dokumentům týkajících se nabídkového řízení pro projekt EuropeAid/113676/D/SV/PL, zvaný Phare-technická podpora pro projekty v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí, 2003/S 159-145155 (PL0103.08) financovaný z programu Rozvoje vnitřního podnikání, PL0103-Spravedlnost a Vnitřní záležitosti 2001:

  — k „Hodnotící zprávě“ implementační agentury ze dne 7. ledna 2004;

  — k veškerým dokumentům vztahujícím se k návrhu implementační agentury ze dne 7. ledna 2004 udělit smlouvu Eurostrategies;

  — k dopisu Delegace Evropské komise ve Varšavě pro implementační agenturu ze dne 13. ledna 2004;

  — k interní spisové poznámce Delegace Evropské komise ve Varšavě zaslané 27. ledna 2004;

  — ke „Zprávě z jednání“ ze dne 10. února 2004; a

  — k dopisu Delegace Evropské komise pro implementační agenturu ze dne 12. února 2004;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se na základě článků 230 a 231 ES domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. července 2006, kterým se odmítá její žádost o přístup k některým dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Žalobkyně na podporu svého návrhu uplatňuje dva žalobní důvody.

Zaprvé, žalobkyně tvrdí, že Komise odmítnutím uveřejnit navrhované dokumenty bez uvedení důvodů pro takové odmítnutí porušila článek 8 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že je napadené rozhodnutí, vzhledem k tomu, že porušuje povinnost odůvodnění vyžadovanou článkem 235 ES, neplatné.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2006 – Delta Protypos Viomichania Galaktos v. OHIM – Kraft Foods Schweiz Holding (milko ΔΕΛΤΑ)

(Věc T-204/06)

(2006/C 224/107)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Delta Protypos Viomichania Galaktos AE (Tavros, Řecko) (zástupce: P. Kanellopoulos, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kraft Foods Schweiz Holding AG (Zürich, Švýcarsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit napadené rozhodnutí vydané druhým odvolacím senátem OHIM v jeho rozhodnutí č. R0540/2005-2 ze dne 8. června 2006;

— Zamítnout námitky č. B 562 423 podané Kraft Foods Schweiz Holding AG proti zápisu ochranné známky Společenství „MILKO ΔΕΛΤΑ with design“ č. 2 474 674;

— Uložit přijetí ochranné známky Společenství žalobkyně „MILKO ΔΕΛΤΑ with design“ č. 2 474 674

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „milko ΔΕΛΤΑ“ pro výrobky ve třídě 30 (mléko s kakaem) – přihláška č. 2 474 674

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Kraft Foods Schweiz Holding AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová a slovní ochranná známka Společenství, mezinárodní a národní obrazová a slovní ochranná známka „MILKA“ pro výrobky ve třídách 5, 29, 30 a 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 vzhledem k tomu, že zřejmé a značné rozdíly mezi dvěma ochrannými známkami jsou dostatečné pro to, aby bylo vyloučeno jakékoliv nebezpečí záměny. Podle žalobkyně tyto dvě rozporné ochranné známky jako celek tvoří velmi odlišný vizuální, fonetický a koncepční dojem, zejména pokud je vzato v úvahu druhé slovo „ΔΕΛΤΑ“.

Žaloba podaná dne 8. srpna 2006 – Quinn Barlo a další v. Komise

(Věc T-208/06)

(2006/C 224/108)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Quinn Barlo Ltd (County Cavan, Irsko), Quinn Plastics NV (Geel, Belgie) a Quinn Plastics GmbH (Mainz, Německo) (zástupci: W. Blau, F. Wijckmans a F. Tuytschaever, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit rozhodnutí v té části, ve které stanoví, že žalobkyně porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP (zrušení článků 1 a 2, které se vztahují na žalobkyně);

— podpůrně zrušit článek 2 rozhodnutí v té části, ve které se týká žalobkyň;

— dále podpůrně zrušit článek 2 rozhodnutí v té části, ve které ukládá žalobkyním pokutu ve výši 9 milionů eur a snížit pokutu v souladu s argumenty v této žalobě;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 2098 konečné ze dne 31. května 2006 ve věci COMP/F/38.645 – Metakryláty, kterým Komise stanovila, že žalobkyně porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru tím, že se účastnily kartelu, který sestával z jednání o cenách, uzavírání, provádění a monitorování dohod o cenách jednak ve formě zvyšování cen nebo přinejmenším ve stabilizaci existujících úrovní cen, jednání o uložení dodatečných poplatků za služby zákazníkům, výměny obchodně důležitých a důvěrných informací o trhu nebo o společnosti a účasti na pravidelných setkáních a jiných kontaktech umožňujících porušení.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolávají dvou žalobních důvodů.

Zaprvé žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je chybné, jelikož nepředkládá potřebné důkazy o tom, že se žalobkyně účastnily jednotného a společného protisoutěžního plánu a pokračujícího porušování. Dále, že úloha zástupců žalobkyň na čtyřech určitých setkáních se vykládá nesprávně a, i přes účast žalobkyň na těchto čtyřech jednáních, napadené rozhodnutí neobsahuje důkazy o tom, že se žalobkyně zúčastnily jakéhokoliv jednání, které je v rozhodnutí charakterizované jako protiprávní.

Zadruhé se žalobkyně odvolávají na porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 ([1]) z důvodu nesprávného posouzení doby trvání údajného porušení, nesprávného posouzení závažnosti údajného porušení a nesprávného posouzení polehčujících okolností.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Kotug International a další v. Komise

(Věc T-326/02) [1]

(2006/C 224/109)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Muller Marine a další v. Komise

(Věc T-327/02) [1]

(2006/C 224/110)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Smit Harbour Towage Rotterdam v. Komise

(Věc T-328/02) [1]

(2006/C 224/111)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – URS Nederland v. Komise

(Věc T-329/02) [1]

(2006/C 224/112)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Wagenborg v. Komise

(Věc T-330/02) [1]

(2006/C 224/113)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 323, 21.12.2002.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2006 – Wijsmuller v. Komise

(Věc T-340/02) [1]

(2006/C 224/114)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda třetího rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

III

(Oznámení)

(2006/C 224/115)

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 212, 2.9.2006

Dřívější publikace

Úř. věst. C 190, 12.8.2006

Úř. věst. C 178, 29.7.2006

Úř. věst. C 165, 15.7.2006

Úř. věst. C 154, 1.7.2006

Úř. věst. C 143, 17.6.2006

Úř. věst. C 131, 3.6.2006

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:
EUR-Lex: http://europa.eu.int/eur-lex
CELEX: http://europa.eu.int/celex